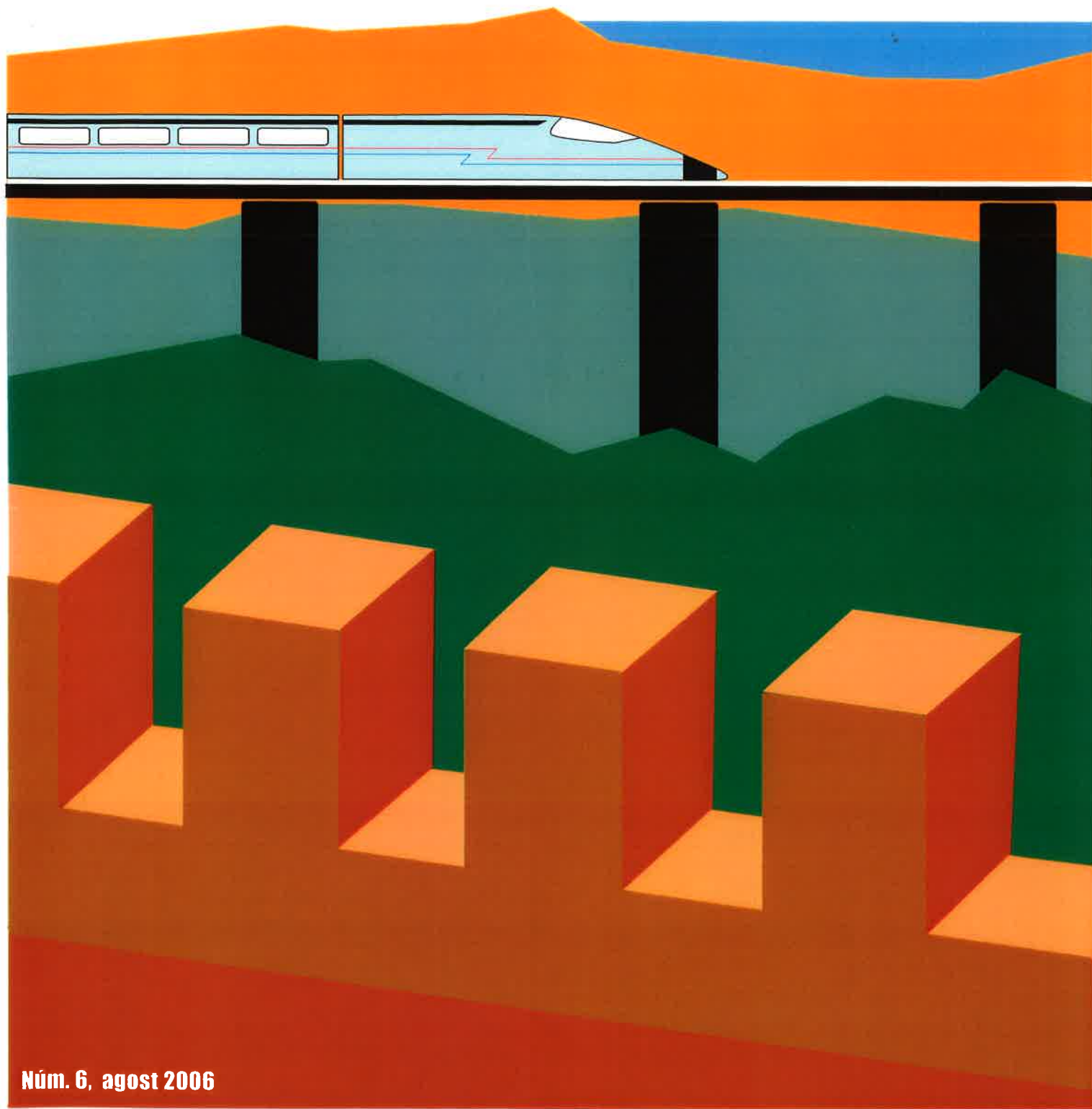

e **LN** ou **G** aià

Revista social i cultural

Núm. 6, agost 2006

BARCELONA LA NOU MADRID

JUNTS: creixem

Invertim 3 milions d'euros en equipaments municipals

EDITORIAL

Amb la finalització de les obres del Castell i la seva inauguració ens trobem davant un nova realitat pel nostre poble. Un ampli i divers ventall de possibilitats per a poder realitzar activitats culturals i fer créixer el que serà el principal equipament cultural de la Nou. Al Castell, s'hi habilitaran diferents espais que es podran utilitzar com a sales per a exposicions, conferències i tallers, locals per entitats i associacions, biblioteca, ludoteca, museu, etc. Es tracta d'un espai que permetrà usos canviants i flexibles, alguns encara per decidir, però sempre entenent-lo com a un espai cultural que convidi a la participació i a l'acció cultural.

A més de gaudir de les característiques esmentades com a equipament cultural, és molt important que part del Castell de la Nou pugui tornar a ser utilitzat per tothom després d'haver estat durant anys en estat ruïnós i sense ús. Com sabeu, actualment, s'hi troba la seu de l'Ajuntament, l'espai principal de representació democràtica del poble, del seu govern i administració. Per això, i encara amb més motiu, la nova concepció de l'espai que fins avui quedava per rehabilitar al costat de l'Ajuntament, ha d'aconseguir convertir definitivament tot el conjunt del Castell en la veritable casa del poble, dels nouencs i nouenques.

L'equipament cultural d'un poble és en part la mesura de l'interès d'aquella comunitat per crear espais on forjar i consolidar la realitat cultural passada i present, per tal d'anar conformant la futura. Disposar d'un espai equipat permetrà sens dubte, facilitar la participació de tothom, fomentar el diàleg, el debat, la recuperació de la memòria i el recolzament a la nova creació i les activitats culturals.

En aquest sentit, el Castell és un espai que facilita el dinamisme cultural, no és gratuït que el principal edifici i símbol del poble, el Castell, que durant segles fou el principal símbol del poder i subordinació dels habitants de la Nou -primer del poder dels senyors feudals i després dels terratinents agrícoles i militars- s'acabi erigint després de costoses obres de rehabilitació i adequació, en un nou motiu d'orgull per tots, un símbol que passa a ser cada dia més el "Castell de la Nou".

El Castell representa doncs un impuls pel dinamisme cultural de la Nou, que es complementa i coincideix en el temps amb un nou dinamisme econòmic que actualment es reforça amb noves botigues, negocis i activitats econòmiques, i també amb més dinamisme social en el què destaca enguany l'excel·lent paper de l'equip de futbol de la Nou.

eL Nou Gaià

Consell de redacció

Jordi Cañellas
Ma.Teresa Figueras i Briones
Òscar Martí i Mompel
Núria Virgili
Ignacio S. Mincholed
Concha González
Josepa Martí i Rovira
Xavier Vila

Edita

Regidoria d'Acció Ciutadana de l'Ajuntament de la Nou de Gaià

Disseny editorial

Intangibles Creación y Comunicación

Portada

Ignacio S. Mincholed

Imprimeix

Infotècnica tot per l'oficina
Dipòsit legal: T-1732-2003

SUMARI

EDITORIAL	1
SOCIETAT. Grup Sardanista	2
Grup de Dones	5
U.E. La Nou de Gaià	6
Tothom hi cap	11
Societat	11
CULTURA. Història	13
La visita pastoral de 1828	16
Imatges	20
Educació	21
A.M.P.A.	22
Llar d'Infants	23
Literatura	24
Poesia	24
Fets Populars de Catalunya	25
INFORMACIÓ. Salut	26
Turisme	28
Esports	31
L'Ajuntament informa	35

NOTÍCIES

XVIII APLEC DE SARDANES "GRAN JARDÍ"

Pel Grup Sardanista

XVIII Aplec de sardanes "Gran Jardí"

El 2 d'abril passat es va despertar el dia amb el jardí municipal del Cercat tot engalanat per celebrar el XVIII Aplec de sardanes "Gran Jardí".

Si, si és fàcil de dir però l'Aplec "Gran jardí" ja ha complert la majoria d'edat tot i que esperem arribar molt més lluny.

El Sol ens acompanyava, els primers sardanistes arribaven des de tot Catalunya, els músics des de lluny, uns de Blanes i els altres d'Olot. Es respirava un aire d'alegria només interromput pels nervis de que tot sortís bé.

Durant el matí mentre les cobles tocaven les sardanes programades pel matí els sardanistes s'anaven muntant les taules pel dinar de germanor. De mica en mica la plaça s'omplia d'anelles.

A partir de les dues tot el jardí feia goig amb tanta gent esperant per menjar l'arròs cuinat pel Julià, el Joan i el Martí i el flaïre de la qual s'escampava per tot arreu. Aquest any també van tornar les taronges per postres i vi cedit per la Cooperativa "Verge

Assemblea general de socis

El passat 11 de març es va celebrar l'Assemblea general de socis del Grup Sardanista. En l'ordre del dia, repartit com és habitual entre els socis, hi figurava la renovació de la junta. La poca assistència la podem interpretar com que

això no interessa o bé que ja ho fan bé les persones que hi són.

Si a hores d'ara hi ha algú interessat només cal que ho digui. Agrair des d'aquestes ratlles als socis assistents la seva presència.

La Nova Junta del Grup Sardanista

Montse Tomàs Rafí
Mª Neus Fortuny Casas
Mª Neus Fortuny Casas
Núria Virgili Sanromà
Anna Mª Casas Mercadé
Sara Fortuny Bargalló
Teresa Dalmau Gibert
Marta Mateu Coll

Presidenta
Vice-presidenta
Secretària
Tresorera
Vocal
Vocal
Vocal
Vocal

ELS INSTRUMENTS DE LA COBLA

de les Neus". Per acabar el dinar coca i fruits secs. A la tarda com cada any la pista es va omplir de balladors grans i també de petits. És important que els infants tinguin contacte amb la cultura i més amb la del país, amb les tradicions, amb les festes del poble i que hi participin.

També van tornar les rifes, ja tradicionals de l'Aplec, però aquest any van ser dues plantes molt maques amb la col·laboració del Garden La Rasa. A mitja tarda la sardana "Gran Jardí" del mestre Tomàs Gil i Membrado i dedicada al nostre Aplec ressonava per tot el recinte.

Per acabar l'anella de germanor cridava ben fort un Visca i fins l'any vinent i les cobles van interpretar dos balls vuitcentistes que van fer ballar a tothom.

Des d'aquestes ratlles volem agrair a tots els socis, a les empreses col·laboradores i a les institucions el suport rebut, en especial a l'ajuntament de La Nou que ens aportarà una cobla sencera. I sobretot a tots els voluntaris/es que any rere any treballen per que tot surti bé. Gràcies a tots.

Els instruments de la cobla

Els instruments musicals, en general, són aparells o dispositius que han estat dissenyats i construïts per tal d'obtenir sons musicals. Tot cos sonor es pot convertir en un instrument, però el so que produeix pot ser brut (fressa o soroll) o musical. Només és, doncs, apropiat aquell aparell que produeix sons musicals, capaços de proporcionar "plaer a l'orella".

Cada instrument, segons la finalitat per la qual ha estat construït, produeix vibracions que, a través de l'aire, arriben a les nostres oïdes, i ens ofereix una gamma de timbres; els quals, sincronitzats adequadament, constitueixen l'harmonia musical.

La primera classificació dels instruments de la cobla els distingeix en diverses famílies d'instruments segons el

material amb què estan construïts, i s'agrupen en:

- a) Instruments de fusta: flabiol, tible, tenora.
- b) Instruments de metall: trompeta, trombó, fiscorn.
- c) Instruments de corda: contrabaix.

Instruments de fusta

Són instruments, com el mateix nom indica, construïts amb fusta, però que tenen dos elements característics: Llengüeta, que en aquest cas és una peça de canya, de forma triangular flexible, en la que l'interpret aplica la boca. El buf del músic fa vibrar la llengüeta i produeix d'aquesta manera la sonoritat de l'instrument. Aquesta peça de canya és molt delicada i és el secret d'una bona interpretació.

Per això hi ha músics que ells mateixos es fabriquen o s'arreglen les llengüetes. Les llengüetes es fan de la varietat de canya denominada "Arundo Donax", que creix normalment a la zona del Mediterrani. Per que sigui de bona qualitat s'ha de tallar, segons la tradició, en lluna vella, dels mesos de gener a

MERCERIA PEPI

Articles de Decoració i Regal

Material Escolar

Productes de Neteja

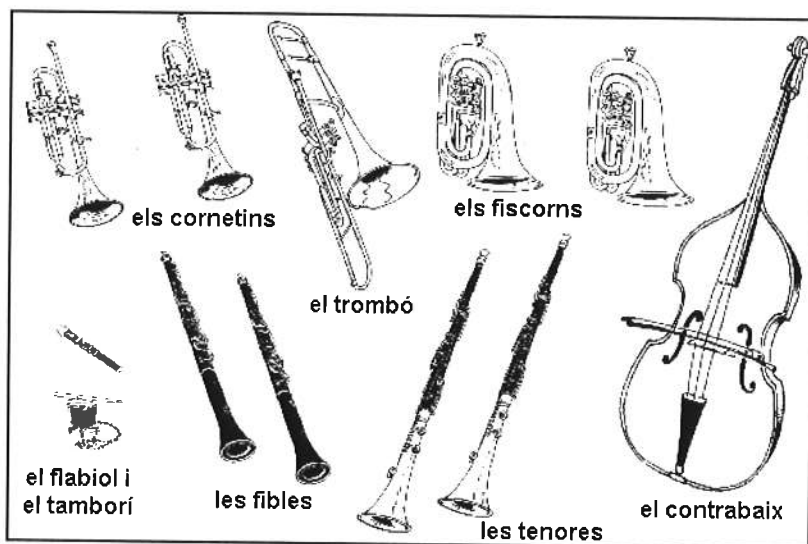
Articles de Merceria

Av. Catalunya, 30 - La Nou de Gaià

■ NOTÍCIES

INSTRUMENTS DE FUSTA, METALL I CORDA.

TOT PER A LA COBLA

març. Les canyes que han de servir per a les llengüetes han de ser curosament seleccionades, han de tenir dos anys de vida i requereixen un any d'asseccament o assaonament. Després es preparen per ser trameses a les fabricues per a la seva elaboració definitiva, d'acord amb l'instrument per al qual han de servir.

Claus: són aquells mecanismes que permeten, mitjançant les pulsacions adequades de l'interpret, controlar l'obertura i el tancament dels forats de les parets del tub sonor de certs instruments de vent. Gràcies a les claus es modifica la columna d'aire que ha entrat en vibració per l'instrument, la qual cosa

permet modular els sons.

Instruments de metall

Semblantment al que s'ha dit respecte dels instruments de fusta, la seva característica és que estan construïts de metall.

Tenen, però, a més, dos elements distintius que convé destacar:

Embocadura: peça en forma de petita cassoleta fixada al final del tub dels instruments de metall, en la que el músic hi aplica els llavis en el moment de tocar. Aquesta cassoleta, i, per tant, l'embocadura, té una forma cònica, més o menys corbada, segons hagi de servir per trompa de caça o per trompeta, trombó o tuba. De la

forma de l'embocadura depèn, en bona part, el volum i el timbre dels sons que produirà l'instrument. En general, les embocadures amples produeixen sons greus, mentre que les estretes serveixen per als sons aguts.

Pistons: és el sistema, en forma d'èmbol que permet a l'instrumentista obrir o tancar el tub per on passa l'aire dels instruments de metall i efectuar les combinacions harmòniques de totes les escales cromàtiques, des del to més greu al més agut.

Instruments de corda.

Són els instruments en què el so és produït per la vibració d'una o més cordes més o menys tensades, llargues o gruixudes.

Tots aquests instruments tenen una caixa de ressonància de molt diversa configuració i normalment proporcional a l'envergadura de les cordes.

S'anomenen cordòfons.

■ GRUP DE DONES

■ NOVA ACTIVITAT: CURS DE CUINA

DIES DE CELEBRACIONS

Pel Grup de Dones

Una vegada més ens tornem a retrobar per explicar-vos les activitats que realitza el « Grup de Dones ».

A part de les que ja són conegudes per tots vosaltres com són les celebracions del « Dia de la dona treballadora » de "Sant Jordi", tallers de manualitats i restauració de mobles, xerrades, sortides culturals, etc... ara us volem explicar que la Junta s'ha ofert per celebrar enguany la "TROBADA ANUAL DE GRUPS DE DONES DEL TARRAGONÈS".

Aquesta trobada consisteix en la reunió de més de dues-centes dones dels diferents pobles del Tarragonès que es troben un cop a l'any en un dels pobles que formen la FEDERACIÓ .

Es realitzen xerrades i parlaments, un esmorzar i dinar i altres activitats al llarg de tot el dia.

Tindrà lloc durant el mes d'octubre proper. Ja us assabentareu (sobre tot pel rebombori que farem).

Una altre activitat que s'ha fet es el "TALLER DE CUINA" que va tenir lloc el segon trimestre del curs que ara s'ha

acabat. Ara us fem arribar dues de les receptes que es van realitzar i que van tenir més èxits entre les alumnes.

RABLE DE CONILL FARCIT DE BOTIFARRA NEGRA I POMA AMB CAMEL.LITZAT DE PINYA

Ingredients:

- 1 Rablé de conill per persona (tros del mig desossat)
- 1 poma
- pinya en almívar
- 1pastanaga
- 1 ceba
- 2 dents d'all
- 1 grapat d'herbes
- 1 xic de mel
- 1 raig de licor o vi
- botifarra negra

Preparació:

Netejar el conill i aïllar el rablé.

En una cassola sofregir les verdures i daurar els retalls de conill, desglasar amb el licor o el vi. Afegir aigua fins a cobrir i cuinar per aconseguir una demi glacé (salseta).

Pelar i tallar la poma en forma de bastonets. Treure "la pell" de la botifarra. Amb les herbes triturades i oli, fer una emulsió.

Colar la emulsió i havent salpebrat la carn, pintar-la. Posar al centre la poma i la botifarra.

Lligar amb cordill de cuina. Marcar en una cassola. Amb la mel anar pintant per fora. Caramel.litzar la pinya amb un xic de sucre o amb el seu almívar.

Coure a foc mes baix la carn uns 10 m.

Colar la demi glacé. Tallar en medallons la carn, salsejar i coronar amb la pinya.

BACALLÀ CONFITAT AMB TEMPURA DE VERDURETES, REDUCCIÓ DE XERÈS I CRUIXENT D'ARROS

Ingredients:

- 500 gr. de llom de bacallà dessalat
- 30 gr. de Maizena
- Oli de gira-sol
- Oli d'oliva
- 1 pebrot vermell
- 2 pebrots verds
- 1 carbassó
- 2 pastanagues
- 40 cl de Xerès
- 15 gr. de sucre
- 2 clares d'ou
- fideus d'arròs

■ NOVA ACTIVITATS: CURS DE CUINA

RECEPTES PER LLEPAR-SE ELS DITS

2

Preparació :

Posar en una cassola el xerès i el sucre. Coure i lligar amb espessant (maicensa). Tallar les verdures en bastonets.

Tempura: En un bol, barrejar les clares d'ou amb la maicensa (30 gr.) i un raig d'aigua. Reservar a la nevera.

Posar en una cassola amb aigua bullint els fideus d'arròs.

Coure uns segons i escórrer en un paper de cuina. Fregir els fideus en una paella amb oli de gira-sol, escórrer en paper.

Posar una cassola amb oli d'oliva i confitar el bacallà suaument

(poca temperatura). Escórrer en un paper. En una cassola amb oli de gira-sol, fregir els bastonets de verdures remullats en la tempura. Escórrer en paper. Finalment, muntar el plat

Bé, esperem que tingueu molts èxits quan cuineu aquests plats i un esperem a TOTHOM en les properes activitats que realitzaran.

RECORDEM QUE ELS TALLERS DE MANUALITATS I RESTAURACIÓ DE MOBLES, COMENÇARAN LA PRIMERA SETMANA D'OCTUBRE 2006.

ANIMEU-VOS I VENIU A PARTICIPAR

■ U.E. LA NOU DE GAIÀ

■ OBJECTIU ASSOLIT

CAP A SEGONA

Per Toni i Jordi Virgili

S'ha acabat la temporada 2005/06. Temporada històrica per al nostre club. 15 anys després del primer ascens s'ha aconseguit tornar a pujar de categoria. Assolir un ascens és un repte molt difícil d'aconseguir, i més encara per a un club amb recursos limitats com és el nostre. La lliga és molt llarga i cal mantenir una línia regular i coherent, evitant el relax i el conformisme i sortint sempre al camp a buscar la victòria confiant plenament en les possibilitats de l'equip.

Els números indiquen que s'ha fet una molt bona campanya: 23 partits guanyats, 7 empats i 2 derrotes, amb 100 gols a favor i 24 en contra. La suma de tot això, ens ha portat a quedar classificats en la segona posició, amb 76 punts, i que ens dona el

■ OBJECTIU ASSOLIT

L'EQUIP MENYS GOLEJAT

2

dret de jugar la temporada vinent a 2a. territorial.

A més, cal destacar que s'han aconseguit dues fites històriques en l'història del club pel que fa a l'aspecte ofensiu. La primera és que l'equip mai havia aconseguit marcar 100 gols en una campanya, i la segona, és que l'Albert Fortuny ha aconseguit realitzar 35 gols, convertint-se en el "pitxitxi" de la competició, xifra rècord en la història del club.

També cal destacar que hem sigut l'equip menys golejat de la categoria.

Al final, s'han aconseguit els objectius que van fixar a principi de temporada l'entrenador i la directiva: millorar el cinquè lloc aconseguit l'any passat i lluitar pel títol.

La directiva vol donar les gràcies a tots els jugadors per l'interès, la dedicació i l'esforç que han mostrat durant tota la temporada. La satisfacció de l'ascens, ha estat el seu premi.

També volem agrair a l'entrenador la constància, el bon criteri i la claredat d'idees que han fet del nostre un equip guanyador. El Sr. Pere Escartín sempre tindrà una consideració especial en el nostre club i el seu nom sempre serà recordat per tots aquells que han viscut aquest ascens tan emotiu per als aficionats.

Aquest ha estat un gran any per al futbol català: el Barça ha guanyat la lliga estatal i la lliga de campions, l'Espanyol ha aconseguit la Copa del Rei, el Nàstic, després de molts anys, torna a la primera divisió, i per acabar-ho de rubricar, la U.E. la Nou de Gaià ha assolit l'ascens a segona territorial!!!

L'any vinent, el nostre equip disputarà aquesta competició amb els pobles veïns d'Altafulla,

la Riera, Torredembarra, el Vendrell, etc. Això donarà més interès a la lliga donada la rivalitat entre els diferents conjunts. El ressò mediàtic, també serà més gran, ja que la classificació l'ofereixen tots els diaris d'àmbit estatal i, en els comarcals, s'hi inclou un resum amb les incidències dels partits.

Els mitjans radiofònics, per la seva part, també ofereixen en la seva programació els resums dels partits disputats amb algunes entrevistes en directe. Per als interessats, us recomanem "Altafulla ràdio" (107.4 FM) els dilluns de 20h - 21h. També podem trobar informació del que succeeix al llarg de la temporada en pàgines web dels pobles veïns.

Per tant, la U.E. La Nou de Gaià, farà la funció de representar el nostre poble, situant-lo en els diferents mitjans de comunicació.

FLECA

CAN JOAN

Especialitats amb coques de
ceba i espinacs
Pastissos de tot tipus

c/ Nou, núm. 18 - Tel. 977 65 52 61
LA NOU DE GAIÀ

■ OBJECTIU ASSOLIT

ENTREVISTA A L'ENTRENADOR

Aquest fet, omple al club de satisfacció i orgull, i esperem estar a l'alçada.

El canvi de categoria comporta més exigències ja que els equips són més potents. Això fa que s'hagi de planificar amb molta cura la propera temporada per tal d'evitar futures desil·lusions. A hores d'ara, ja s'han començat a prendre les primeres decisions.

La primera ha estat el canvi d'entrenador, que tot i estar més que satisfets amb el treball i resultats obtinguts pel Sr. Pere Escartín, s'ha considerat necessari donar un canvi de rumb per tal d'afrontar la nova categoria amb renovades il·lusions. És per això que s'ha considerat oportú d'encarregar aquesta tasca al Sr. Francisco Plano, que fa poc que s'ha instal·lat al poble i que, des del primer moment es va mostrar molt interessat en col·laborar de qualsevol manera amb el club. Vist l'interès mostrat, la directiva ha considerat oportú incloure'l en l'organigrama del club com a màxim responsable esportiu.

En les reunions dutes a terme fins al moment, ens ha fet palesa la seva confiança en el bloc de jugadors de la passada temporada, afegint-hi unes

quantes incorporacions per donar més amplitud i garantir un nivell de joc més competitiu.

El Sr. Francesc, sempre ha estat vinculat amb el futbol, tant en la seva etapa de jugador (va jugar a Alemanya, amb el Carlsruhe i a Catalunya, amb l'Espanyol) com en la d'entrenador (amb especial predilecció per al futbol base i vinculat amb la cantera del Gavà els últims anys). El club espera haver encertat en la seva elecció i li desitgem molta sort per a la temporada vinent.

ENTREVISTA A L'ENTRENADOR DE LA U.E. LA NOU DE GAIÀ, SR. PERE ESCARTÍN

Aquest és el seu segon any com a entrenador del club. Quins canvis s'han fet respecte al primer any?

S'ha millorat la plantilla. Hem fet un bloc més sòlid que l'anterior encara que bastant curt; l'hem hagut de reforçar a meitat de temporada.

Quines han estat les claus de l'ascens? Els partits a casa, ja que els hem guanyat tots menys dos que hem

empatat. A fora de casa també hem jugat molt bé; hem encaixat pocs gols.

Destacaries algun jugador de la plantilla?

Destacaria, en general, tot el bloc, perquè cadascun ha posat el seu granet de sorra.

Vostè coneix molt bé la segona territorial. Quines diferències hi ha respecte a la tercera territorial?

Els equips són tècnicament millors. Físicament també estan molt forts.

Quin paper creu que pot fer l'equip de la Nou en la temporada vinent?

Si a l'equip hi ha companyerisme i segueix l'actual plantilla, amb alguna incorporació, tranquil·lament pot quedar a meitat de la taula.

J.C. MARTÍ

*Electricitat, Fontaneria,
Calefacció i Gas*

LA NOU DE GAIÀ

■ OBJECTIU ASSOLIT

ENTREVISTA AL CAPITÀ "JORDI FORTUNY" 4

ENTREVISTA AL CAPITÀ DE LA U.E. LA NOU DE GAIÀ, SR. JORDI FORTUNY

EL CAPITÀ

Com a jugador en actiu del club i com a únic supervivent de l'ascens a segona del 90-91, quines diferències i similituds destacaria entre els dos conjunts?

Defensivament els dos conjunts han estat molt forts. Ofensivament aquest any hem destacat més que l'anterior conjunt i la prova ha estat que hem marcat 100 gols.

Només heu rebut 24 gols al llarg de la temporada. La solidesa defensiva ha estat el factor determinant en l'ascens de categoria?

Ha estat una de les claus perquè un equip comença des del darrera, però també cal destacar la davantera ja que tots hem estat molt encertats.

Quins creu que han estat els aspectes més positius i els més negatius de la temporada?

Els més positius han estat el companyerisme i l'esforç dels jugadors durant tota la temporada. Els més negatius la poca plantilla i que hi ha hagut jugadors descontents perquè han jugat pocs minuts.

Vostè ha jugat a segona molts anys. Què fa falta per afrontar la nova categoria amb garanties?

Sobretot s'ha de tenir més físic i mantenir el nivell d'aquest any, divertir-se i jugar amb il·lusió.

Durant tres anys ha fet unes temporades esplèndides. Espera mostrar el mateix nivell de competitivitat en el proper "curs"?

Posaré la mateixa il·lusió de sempre i si en l'equip hi ha bon ambient, el nivell de joc personal també millora.

ENTREVISTA AL PRESIDENT DE LA U.E. LA NOU DE GAIÀ, SR. PERE MARIA SANROMÀ

En quin any va assolir la presidència del club?

En l'any 1987; fa 19 anys. La meva elecció com a president va coincidir amb la formació dels juvenils.

Com a president, per tant, ha viscut dos ascensos. Què destacaria de cadascun?

Els dos són bastant paral·lels. En el dos hi ha hagut entrenadors de nivell i amb experiència. També han coincidit en els equips germans. Els dos equips que han pujat han estat molt respectats i només han perdut dos partits.

Els dos també han estat els menys golejats de les temporedes. La diferència és que

Bar Casal
La Nou de Gaià

c/. Cases Noves
Tel. 977 65 55 64

43763 La Nou de Gaià

■ OBJECTIU ASSOLIT

ENTREVISTA AL PRESIDENT

"PERE MARIA SANROMÀ"

5

JUNTA DIRECTIVA U. E. LA NOU DE GAIÀ TEMPORADA 2005 - 2006

TONI VIRGILI

PERE M. SANROMÀ
EL PRESIDENT

PERE ESCARTÍN
L'ENTRENADOR

CARLES VIVES

en aquell equip no hi havia un davanter golejador i en aquest sí.

Esperava a principi de temporada assolir l'ascens de categoria?

Veient els resultats de la temporada passada tenia bastantes esperances.

Què comporta per al club la nova categoria a nivell econòmic, social i esportiu?

A nivell econòmic comporta més despeses, però no és el tema més important; el que suposa a nivell esportiu i social ho compensa.

Des de la presidència quin

missatge voldria donar a la gent del poble de la Nou?

Han de ser conscients del que representa el futbol per un poble com la Nou i el que és un ascens de categoria començant pel consistori i l'ajuntament. També voldria demanar a tota la gent que ens acompanyi durant la propera temporada.

■ TOTHOM HI CAP

■ BONES ESTONES

TOTHOM HI CAP

Amics de la Nou

■ SOCIETAT

■ AGERMANAMENT

LA NOSTRA EXPERIÈNCIA A LA NOU DE GAIÀ

Per Jordi Chueca

Com molt bé diu l'expressió som tots i cap. Totes les mares que sortim al cinema; tots els pares que surten de festa junts. Som famílies, amics, tiets, germans, avis amb les mateixes inquietuds amb els nens i d'edats semblants.

Preparem totes les coses amb moltes ganes, alegria i il·lusió, i en fem difusió perquè tothom s'hi pugui apuntar. Sense ànim de lucre, la nostra prioritat són els nostres fills. Ens agrada que coneguïn la natura, la respectin i en gaudeixin amb la companyia d'altres nens.

Sortides 2005-2006:

Aquest fi d'any hem estat a Granada (amb el "Pepe" i l'Encarna). Durant la temporada de calçots vam fer una calçotada als safareigs que hi ha a l'àrea del lleure del poble. Al carnaval vam sortir a la rua vestits de vaquers. Per Setmana Santa vam passar dos dies com autèntics vaquers amb carros i cavalls per la zona de Sant Miquel (Manresa). També aquest mes de maig hem organitzat la segona acampada als safareigs i hem conviscut amb les granotes, aranyes, serps, senglars i tota bèstia vivent que habita per la zona.

... I encara no s'ha acabat l'any, amics !!!

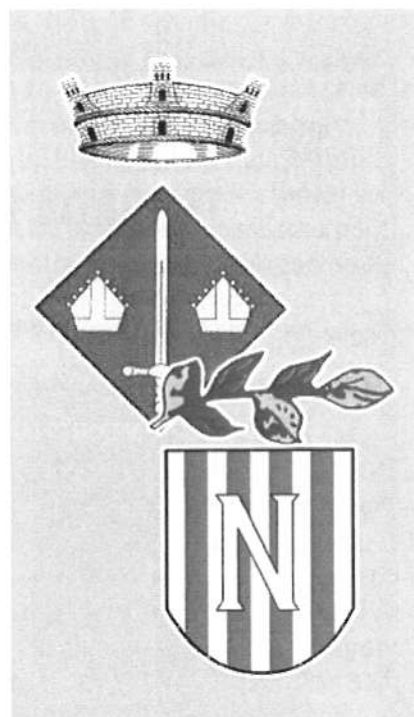
La Nou de Berguedà és un poble petit (120 habitants) situat a la vessant meridional en ple Pre-pirineu a gairebé 900 m d'altura.

Poques coses en podem remarcar malgrat ser un poble amb més de mil anys d'història.

Podríem parlar de l'església romànica de Sant Martí, de les mines de carbó que han marcat gairebé tot el segle XX i de les quals encara avui directa o indirectament algunes famílies del poble en subsisteixen.

Malgrat tot disposa de dues fondes al seu terme, de l'església de primers del segle XX en honor a la Verge de Lourdes, dels bolets, de la caça, però sobretot del seu paisatge.

Però entre els diferents veïns d'origen o d'adopció hi ha una forta relació, fet que fa que sempre tinguem alguna excusa per trobar-nos. És arran d'això que va sorgir la idea de cantar tots plegats i encara més, d'assajar per fer-ne un musical que fins i tot gosarem de representar-lo, primer a la Festa Major d'estiu al poble durant el primer cap de setmana d'estiu i després a d'altres pobles com ha estat el cas de La Nou de Gaià.

Com si d'un conte es tractés, un dia uns veïns de la Nou de Gaià van venir al nostre poble i en un dels restaurants on van dinar en comentar d'on venien va generar algun comentari "què? qui hi havia anat? a ..., quan ..., ? on és???

Resultat, havíem de conèixer el poble que comparteix amb nosaltres el nom perquè no en som tants que ens diguem així!!!. Podríem anar-hi a fer el musical!!!!!!.

Tot això comença la tardor de 2005 i tot buscant dates amb l'Ajuntament de La Nou de

■ AGERMANAMENT

MUSIC HALL LA NOU

2

LA NOU DE GAIÀ

TROBADA DE NOUENCS

Dissabte, 22 d'abril de 2006,

a les 22hores al Casal Municipal.

Representació de l'espectacle "MUSIC HALL LA NOU" a càrrec dels vilatans de la Nou de Berguedà.

Diumenge, 23 d'abril de 2006, DIADA DE SANT JORDI

Durant el matí, l'AMPA de l'escola "Les Codinetes" de la Nou de Gaià vendran llibres i roses.

A les 12 del migdia, al Casal Municipal

Sopa de Contes amb Cesc Serrat.

A les 2 del migdia, al Casal Municipal

DINAR DE GERMANOR (Paella) La Nou de Berguedà - La Nou de Gaià

Per raons d'organització les places són limitades i s'atendran per estricte ordre d'inscripció. Les places disponibles són exclusivament pels ciutadans de la Nou de Gaià i pels visitants de la Nou de Berguedà.

INSCRIPCIONS a l'AJUNTAMENT DE LA NOU DE GAIÀ.

Termini màxim per apuntar-se: DIVENDRES 21 d'abril fins les 14 hores

Organitza:

AJUNTAMENT DE LA NOU DE GAIÀ

AJUNTAMENT DE LA NOU DE BERGUEDÀ

ASSOCIACIÓ DE MARES I PARES D'ALUMNES DE L'ESCOLA CEIP "LES CODINETES"

COMISSIÓ DE FESTES

primera anècdota, el fet de disposar del gentilici en les dues formes i totes dues són correctes.

La nit de Sant Jordi tot estava preparat i a punt per la representació musical i ens posarem a cantar i fer gaudir als Nouencs i les Nouenques. L'actuació musical formada per l'ambient del cabaret era suggerent, amb el nom de MUSIC HALL LA NOU.

Nosaltres en ho vam passar molt bé i l'endemà gaudirem de les atencions oferint-nos una magnífica visita guiada pels recintes municipals, i després una sensacional paella d'arròs en un dinar de germanor, finalment hi va haver els actes protocol·laris de relació i d'intercanvi de detalls entre els dos ajuntaments, fet que va culminar una autèntica trobada de Nouencs o Nouetants !!!

Gaià trobem el cap de setmana del 22 i 23 d'abril passat com un bon dia també s'hi afegeix, com era d'esperar el nostre

Ajuntament i entre tots plegats es constitueix la primera trobada de Nouencs o Nouetants. Aquesta va ser la

El llistó que ens passeu els veïns de La Nou de Gaià és alt i esperem no decebre-us quan pugeu a La Nou de Berguedà la propera tardor.

HISTÒRIA

ARRELS D'UN POBLE.

LA PETJADA DEL CÍSTER (S.XI-XIII)

Per Lluís Virgili

La Nou, com la majoria de pobles nascuts a l'Edat Mitjana, disposa dels elements característics per a la fixació d'un assentament humà col·lectiu: el castell i l'església.

CASTELL i poble segueixen les pautes de l'època a l'hora de determinar la seva ubicació: encimbellament (trasllat de la població a dalt del turó) i encastellament (concentració de la població a redós del castell). Efectivament, les necessitats estratègiques i senyoriales fan que la població abandoni definitivament –si és que no ho havia fet ja molt de temps abans – l'antic emplaçament a la part planera del poble i s'instal·li a la part alta. Avui en dia, sortosament, disposem d'indicis que confirmen aquests fets; des de troballes d'època romana a la part planera (zona Comellar), a restes d'habitatge i trulls medievals a la part costera del poble, junt a l'actual castell.

Voldria fer esment d'una errada que, dissortadament, encara avui

en dia dóna peu a versions esguerrades a l'hora d'interpretar aquest període: la falsa atribució del castell i vila d'Altafulla (i de retruc la Nou) com a integrants de la Baronia d'Entença, incorporats al comtat de Prades. Tot aquest equívoc té l'origen a finals del segle XIX, quan Emili Morera, en la seva magna obra, Tarragona Cristiana, confon el castell d'Altafulla amb el d'Altafalla, situat en una muntanya a l'est de Falset, i que, certament, pertanyia al comtat de Prades.

ESGLÉSIA. L'existència de l'església, juntament amb el cementiri, tancava el cercle d'arrelament d'una comunitat en un indret. A la Catalunya Nova, totes les esglésies nasqueren després de la Conquesta (segles XI-XII). Sabem que en un principi la parròquia de Santa Maria de Tamarit és l'única que figura a les nostres contrades –Butlla d'Anastasi IV de 1154-. A la Butlla del Papa Celestí III adreçada a l'arquebisbe de Tarragona, Ramon de Castellterçol, el 29 de novembre de 1194, ja hi apareixen entre altres la parròquia d'Altafulla, que tenia com a sufragània l'església de Santa Maria Magdalena de

la Nou. És a dir, la parròquia d'Altafulla es funda entre els anys 1154 i 1194, en deslligar-se de la parròquia de Tamarit. La vinculació eclesiàstica Altafulla - la Nou es mantindrà fins al segle XIX. Malauradament s'ha perdut molta documentació parroquial, bé sigui pels estralls causats per diferents guerres, o d'altres vegades per deixadesa.

L'advocació a Santa Maria Magdalena és un altre dels trets significatius, ja que no és gens estrany en aquella època. Si observem les advocacions d'esglésies bastides abans de l'any 1300 al Camp de Tarragona, d'entre les femenines, la de Santa Maria és la més nombrosa, i tot seguit ja ve Santa Magdalena. Així succeeix a la Nou, la Masó, Pont d'Armentera, i d'altres avui desaparegudes com a Prades, Valls, Bell-lloc (Tarragona). És curiós comprovar com moltes vegades aquestes advocacions varien al llarg dels segles d'acord amb les tradicions, i de vegades, coneixent-les, es pot deduir l'època de construcció. Pel mateix motiu, i a causa de les pestes dels segles XIV i XV, trobem la difusió d'esglésies i capelles dedicades a Sant Roc, Sant Cristòfol o una que ens toca molt directament, com és la dels Sants Metges Cosme i Damià, copatrons de la Nou de Gaià.

MESTRAL AGRÒNOMS, S.L. ENGINYERIA DEL MEDI AMBIENT
C/ Raval Martí Folguera, 8, 3r. 2a. 43201 Reus (Baix Camp)
Tel. 977 12 70 27 • Fax. 977 12 70 58 mestral@tinet.org

■ HISTÒRIA

L'ORDE DEL CÍSTER S'INSTAL·LA AL BAIX GAIÀ: EL LLEGAT DE SANTES

2

L'orde del Císter s'instal·la al Baix Gaià: el llegat de Santes Creus

Tot i que les notícies que relacionen la Nou amb Santes Creus són esparses i poc precises, voldria exposar unes dades cronològiques molt significatives. Com s'ha explicat en anteriors articles, partim del fet que els Claramunt eren els senyors dels castells de Tamarit i Montoliu, i la nissaga dels Montoliu estava implicada probablement en la castlania del terme del mateix nom.

A l'any 1229, Guillem de Claramunt redacta el seu testament a Santes Creus, a qui lliga quantiosos béns i concreta que vol rebre sepultura al monestir. Poc temps després, pren part en la conquesta de Mallorca, i mor. A l'any 1233, trobem llegats testamentaris de Guillem de Claramunt a favor de Santes Creus.

A l'any 1251 té lloc una concòrdia de Guillema i Ponç de Cervera —alguns autors ens diuen que Guillema era vídua de Guillem de Claramunt, altres que era germana de Ponç, i ambdós fills de Guillem de Claramunt— sobre l'herència de Guillem, amb el consell de Sant Ramon de Penyafort, on són consignats al fill de Guillema, anomenat Guillamó, els castells de Tamarit, Montoliu i Codony. A l'any 1279, Guillema ven a Santes Creus

el castell i terme de Montoliu, amb tots els drets en lliure i franc alou (veure article anterior).

Anem ara, però, als inicis d'aquesta relació. L'orde del Císter s'havia

establert al terme d'Aiguamúrcia al 1158, després de dos trasllats des de Cerdanyola (1150) i la Llacuna (1153), on no havia arrelat per diversos motius. El comte Ramon Berenguer IV considerava que aquesta ordre, pels seus valors reformadors, tan espirituals, culturals com socials, era la més adient per dur a terme el repoblament i explotació dels terrenys guanyats als sarraïns —en contraposició als monjos benedictins (monjos negres), més centrats a la Catalunya Vella—, i per aquest motiu, afavorí tant a Santes Creus i Poblet.

Els anomenats monjos del "cistell" adquireixen el 1173 terres del Castell de Montornès, i en pocs anys, bé sigui per compres o per donacions, reuneixen un ampli domini a vastes zones del Camp de Tarragona.

Santes Creus, en la seva època de màxima esplendor, que coincideix amb l'abadiat de Bernat Calvó (1226-1233) - després sant - arribà a posseir la senyoria jurisdiccional a més de 20 pobles, llocs o castells, i drets sobre un bon nombre d'altres, sobretot centrat a l'Alt i Baix Penedès, Camp de Tarragona, la Segarra i Conca de Barberà. A prop nostre, a banda de l'entorn de Montornès, destaquem a tall d'exemple, el molí de la Riera, l'Estany de la Mora (salines), la Tallada (la Secuita), o també en són herència la Trunyella, Mas Barral o Mas d'en Boada, que els monjos es reservaren per residir-hi quan, anys més tard, van arrendar el castell de Montornès.

Santes Creus denominava Circumscripció Meridional als territoris dels termes de Montornès, Rubials, Clarà, Creixell, Tamarit,

■ HISTÒRIA

L'ESTAT DELS NOSTRES VEÏNS

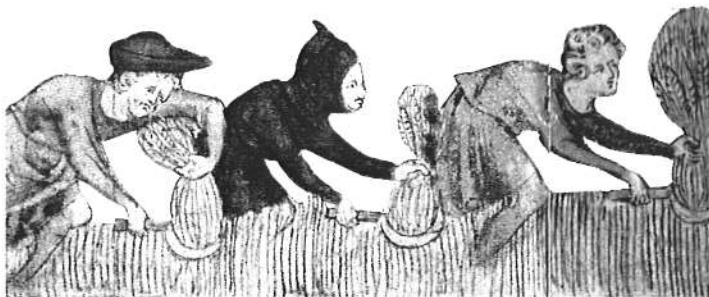
AL S. XI

la Riera, Montoliu, Altafulla i la Nou. El majoral residia a Montornès, i des d'allí controlava tota la seva àrea d'influència.

Les terres adquirides per Santes Creus, per donació o compra, les cedien als pagesos en règim d'emfiteusi – lloguer a canvi d'un cens, reservant-se el domini directe (establiment). Els monjos aportaren la seva experiència d'altres llocs, el que comportà una major productivitat (per exemple, intercanvi de llavors, plançons, empelts, etc.).

La població es dedicava majoritàriament a la pagesia. Els conreus majoritaris de secà eren els dedicats a la base de l'alimentació – forment, ordi, sègol i mill - En temporades d'escassetesa, es menjaven glans com a substitutius dels cereals. De lleguminoses, les faves n'eren les més apreciades.

Després dels cereals, la vinya era el segon conreu. L'instrument jurídic emprat per a l'expansió era el contracte de complantatio: el pagès, que es feia càrrec de la plantació

de la vinya, al cap de set anys esdevenia propietari de la meitat de la vinya. L'arbre fruïter més corrent era la pomera, que feia una mica la funció actual de la patata, encara desconeguda en aquella època. L'olivera i la noguera eren apreciades per l'oli i els seus fruits. A prop dels rius, a banda dels conreus propis d'horta, el regadiu comportà aparellada la producció de plantes industrials, com el lli o el cànem.

Capítol apart mereix, per la seva importància, el bestiar, complement indispensable de l'agricultura, especialment l'oví, boví i equí. De les ovelles, n'era apreciada la carn, la llana, la llet i els seus derivats. La pell seca i estirada proporcionava el pergamí, tan important en les grans biblioteques i escriptoris de Santes Creus. De bous i vaques, no tothom podia tenir-ne, només grans propietaris i terratinents. Els porcs, cabres, gallines, abelles també eren apreciats. Els cavalls i ases eren cars, utilitzats pel transport i l'agricultura. La importància de la ramaderia per a Santes Creus és palesa en els drets que tenia en àmplies zones de pastura al Pirineu i Prepirineu, que completava amb els extensos farraginals que controlava el Camp de Tarragona. Això comportava també uns drets de carrerades o vies de bestiar per comunicar les pastures d'estiu amb les d'hivern –sortien el 3 de maig i tornaven pels volts de Sant Miquel, el 29 de setembre –.

Tota aquesta etapa s'estén fins al primer terç del segle XIV, amb l'entrada en escena dels Recasens, que veurem en un proper article.

EXCAVACIONS I SERVEIS AGRARIS

JOAN FORTUNY

977 65 54 38
650 31 26 27
646 00 60 77

C/ Hostalets, 22
43763 La Nou de Gaià

■ **LA VISITA PASTORAL DE 1828
A LA PARRÒQUIA DE LA NOU**

EL CONTEXT SOCIO-POLÍTIC A

PRINCIPIS DEL S. XIX

Per Joan Carles Blanch

Aquesta visita Pastoral s'escau a l'hivern de l'any 1828, concretament el 28 de gener. El poble de la Nou comptava entre quatre-cents i cinc-cents habitants i amb cent cinquanta ànimes de comunió.

En aquesta s'examina l'edifici parroquial, interior i exterior "...el santísimo, su tabernáculo, el sagrario, las aguas bautismales, los santos óleos..." i també l'arxiu parroquial "... los libros parroquiales, el racional, el de fundaciones y el de las cofradías..." i de tot això s'aixeca acta (Visita), que és la que tenim entre mans, manant tant al capellà com als feligresos de la parròquia una sèrie de disposicions, anomenades "mandata".

Sembla que la visita de 1828 és la següent inspecció que va rebre la parròquia de la Nou, després de la visita de 1776. Han passat uns cinquanta anys entre l'una i l'altra, però la dinàmica de la inspecció, podríem dir, el protocol de la mateixa es manté invariable. En canvi, sí que es pot dir que han canviat les circumstàncies político-socials del moment. En aquest temps les coses han canviat, sobretot al país veí.

A França al 1789 esclata la Revolució Francesa després d'un

descontentament progressiu de les classes populars en vers la monarquia, la noblesa i el clero: les classes privilegiades. La convenció revolucionària al 1793 portarà a la guillotina al rei Lluís XVI i a la repressió de molts nobles i clergues instaurant una dictadura de terror.

El regne d'Espanya vigila més de prop la línia fronterera amb França i ideològicament la monarquia s'aferra més a la tradició impedint, juntament amb l'Església Catòlica la penetració de les idees revolucionàries al principat, i de retruc a l'Espanya dels Borbons. Carles IV declararà la guerra a la convenció revolucionària al 1795. Aquí es coneix amb el nom de Guerra Gran.

En la visita de 1828 no s'especifiquen els canvis però pel context, la història del Baix Gaià i per les amonestacions que fa l'Arquebisbe es denota que hi ha hagut algun que altra daltabaix. Aquests advertiments es fan només començar la redacció de la visita fent un toc d'atenció demanant que es torni a la tradició, l'ordre i la disciplina als nouencs, després d'haver patit una de les conseqüències d'aquesta revolució: la Guerra del Francès (1808-14) Vegem-ho:

"... Aunque por la misericordia de Dios no son muchos los defectos que hallamos en esta iglesia respecto de lo que exatender de los calamitosos precedentes tiempos y tristes circunstancias que han afligido a la Religión y al Estado, sin embargo conviene recordar y establecer algunas reglas y mandatos para conservar de la Religión y el fervor de la piedad, y para establecer las buenas costumbres, el orden y la disciplina..."

Aquestes "...tristes circunstancias que han afligido a la Religión y al Estado..." és la por a la França revolucionària, a la ideologia liberal, si més no a la manifestació de les idees del nou estat francès que a partir de l'any 1808, es personifiquen en la figura de Napoleó. L'Emperador decideix expandir-se per Europa topant amb les velles monarquies absolutistes. Vol envair Portugal i, amb l'excusa, entra al regne d'Espanya i s'hi queda.

La Guerra del Francès va provocar un daltabaix econòmic i social al Principat i també al Baix Gaià.

Aquests estralls s'esmenen al 1828 en la visita pastoral a la veïna Parròquia de la Riera. La

■ LA VISITA PASTORAL DE 1828 A LA PARRÒQUIA DE LA NOU

EL CAPELLÀ:

VETLLADOR DELS DEURES DELS FELIGRESOS **2**

destrucció de l'Arxiu parroquial i comunal, la destrossa de diversos altars de l'església que passà a ser estable pels cavalls de les tropes franceses, o l'abandó de les cases del poble i conreus per part dels habitants defugint de la Guerra, epidèmies i morts.

Hem de pensar que tant els habitants de la Riera com els de la Nou van veure i viure espetecs de la guerra de prop. De moment no tenim constància documental de què va passar a la Nou en aquest anys. No és tan detallada la Visita Pastoral de la Nou però de ben segur que la sort dels nouencs devia ser la mateixa que els de la Riera ja que les tropes franceses es passejaren impunement per tot el Baix Gaià el Nadal de 1808.

Al 1812, hi va haver la Batalla d'Altafulla en una plana entre Ferran i la Riera, on ara hi ha hortes. Els exèrcits de Napoleó tornaven a passar pel Baix Gaià ja en retirada. De pas, obligaren els pobles del voltant a socórrer els ferits de la batalla i a la seva manutenció.

La Visita Pastoral de 1828.

En aquesta visita s'aproven tots els decrets de les anterior visites sempre que no s'oposin als que es presentaran en aquesta. Són

unes 19 disposicions que se centren en dos temes: el compliment dels deures ministerials per part del capellà i l'observança de la moral dels feligresos. En ambdós temes traspuen diverses afirmacions :

- La institució de l'Església és l'observant de la moral dels feligresos i dels seus ministres. El control social amb multes i penes.

- L'omnipresència de l'ensenyament religiós, que recau en els caps de família i en la parròquia. Apropament als feligresos a partir de la institucionalització de la doctrina amb exàmens i llistes.

El compliment dels deures ministerials del capellà:

S'emfatitza l'explicació clara i "en estilo familiar..."(4) de la doctrina cristiana als nens i nenes del poble i també als homes i les dones. L'Església fonamentava el respecte a la religió i l'ordre en el sí de la família a través de l'adoctrinament. Per això encomana el capellà que convidi als fidels a adoctrinar mitjançant el toc de les campanes, sempre els dies de festa de precepte i en temps de Quaresma i d'Advent, cada dia.

De la mateixa manera es remarca que el capellà ha d'explicar l'evangeli als feligresos, després de l'ofertori de la missa durant tots els dies de festa de l'any. Quasi sempre era en la llengua que parlaven els feligresos: castellà o català.

Quant a l'administració del Baptisme, el Vicari i altres capellans estan autoritzats a batejar qualsevol infant si no ha estat batejat abans al bressol, quasi després de néixer. Hem de pensar que la mortalitat infantil era molt elevada i les esperances de vida limitades. Per això s'universalitza el Baptisme dels nadons de tota condició a casa o a la parròquia.

Com exemple a seguir, el visitador mana el capellà de la parròquia

FRI-NOU

JOAN MONTRAGULL CIVIT

**Aire condicionat
i
refrigeració**

Tel. 677 696 901

■ LA VISITA PASTORAL DE 1828 A LA PARRÒQUIA DE LA NOU

L'OBSERVANÇA DE LA MORAL DELS FELIGRESOS

de la Nou que en el temps que consideri més apropiat del mes de desembre faci exercicis espirituals que consisteixen en "...un cuarto de hora de lectura y tres cuartos de oración mental por la tarde estando retirado estos dias en su casa a menos que lo precisen salir obligatoriamente la justicia y los oficios de caridad..."

També el capellà tindrà molt en compte el tracte directe amb els feligresos, especialment amb les dones "con las personas del otro sexo..." vivint amb honestat el sacerdoti dedicant-se a l'oració i l'estudi de les seves greus obligacions.

A les misses majors dels diumenges el Vicari de la Nou en l'ofertori farà saber als seus feligresos els dies de festa, aniversaris, causes pies i funcions que se celebraran en els propers dies a la parròquia. Moltes

vegades aquestes obligacions no eren satisfetes pel capellà, per això es demana en la Visita Pastoral que ho faci públic en les celebracions de més concurrència.

Pel que fa a la celebració del matrimoni es demana que el Vicari de la parròquia no casi a ningú que no obtingui el permís o la llicència competent del Vicari General de la Diòcesi i amb el consentiment dels pares. A més, els futurs contraents se'ls ha d'examinar de doctrina cristiana. Per exàmens que no en faltin..., ja que el capellà té el dret de no donar la comunió a aquell que no estigui ben instruït en la doctrina cristiana. Per saber si estan ben instruïts o no s'estableixen exàmens a partir del primer diumenge de Quaresma, convocant el poble al toc de campana.

Tots el feligresos han de complir els preceptes anuals de confessió i comunió pasqual en aquesta parròquia. Per aquest motiu es mana el Vicari que faci una llista anual exacte dels feligresos que ho compleixen i els que no. Aquesta llista s'enviarà a la seu de l'Arquebisbat.

L'observança de la moral dels feligresos:

Els feligresos han de correspondre amb l'assistència puntual als actes litúrgics, sobretot a la Missa Major dels dies de festa i a la tarda al Rosari, l'oració mental i l'explicació de la doctrina cristiana. També hauran d'estar en els actes litúrgics amb "...devoción, compostura y reverència debida a la casa de Dios, a la santidad de los oficios divinos y ante la presencia de la divina majestad de Jesús Sacramentado..." Les disposicions de l'Arquebisbe arriben a perfilar quina ha d'ésser aquesta compostura: tant els homes com les dones hauran d'estar agenollats durant la missa, menys a l'evangeli i al credo. La separació de sexes era tinguda en compte. Fins i tot avui dia encara es pot veure en alguns pobles els homes i les dones separats en dues fileres de bancs. "...no permitiendó que las mugeres se mezclen con los hombres, ni que se sienten en los bancos..." També s'advertia que els feligresos no s'asseguessin a les grades de les tarimes dels altars laterals de la parròquia.

Els pares de família seran amonestats pel capellà, si no instrueixen els seus fills en "...los dogmas de moral de nuestra santa

■ LA VISITA PASTORAL DE 1828 A LA PARRÒQUIA DE LA NOU

INSPECCIÓ DE L'INTERIOR DEL TEMPLE

4

religió...” deure al qual estan obligats a respondre davant de Déu. En la Visita Pastoral es recomana que els fills assisteixin al catecisme de la Parròquia. La moral dels feligresos era limitada igual que el control social del capellà. Segons la Visita Pastoral, es demana que el capellà ha d'actuar quasi com a “policia” fent “caces de bruixes” dintre de la microsocietat del poble, facilitant i encomiant els vilatans a fer denúncies públiques amb participació de l'autoritat municipal. La desconfiança vers l'altri i el temor estava a l'ordre del dia. Vegem-ho:

“...todo sacerdote particularmente el Párroco aplicará el mayor celo para que no se profieran blasfemias, ni maldiciones, proposiciones heréticas mal sonantes, contrarias a nuestra Santa Religión, moral y piedad. Y que no haya

amancebamientos, ni divorcios de casados, pidiendo en caso necesario contra los que delinquen el auxilio de la autoridad civil y denunciándoles. (...) celerá asimismo (el sacerdote), que sus feligreses no lean, ni tengan libros prohibidos y que si los tubieran nos los entregan a nuestro gobernador y provisosos, por medio de los mismos párrocos y que denencien a las propias autoridades todas las personas que lean semejantes libros, todo bajo pena de excomunió mayor reservada...”

Pel que fa al treball corporal en dies festius s'estableixen unes multes d'acord amb les constitucions sinodals per tots aquells feligresos que treballin en dies de festa. Les multes i penes les executaran les autoritats municipals.

Per últim, pel que fa a les relacions prematrimonials, la Visita Pastoral fa les següents reflexions que a ulls del segle XXI no deixen de ser curioses:

“... siendo notórios y muy trascendentales los males y escandalos que resultan a menudo de la frecuente entrada de los novios en casa de

las novias y de la familiar conversación y trato con ellas, es preciso que cele el párroco que se eviten tales desordenes...”

Tots aquests decrets del Visitador firmats al cap i a la fi per l'Arquebisbe, Antonio Fernández de Echanove, foren publicats i fets saber al poble en el temps de l'ofertori de la Missa Major del 2 de febrer de l'any 1828.

Inspecció de l'interior del temple:

Es descriu l'interior de l'església d'una manera molt senzilla, enumerant els altars. N'hi havia set: El Major, sota l'advocació de santa Magdalena. A una banda el de Nostra Senyora del Roser, el del sants metges, Cosme i Damià i el de sant Antoni de Pàdua. A l'altra banda, el de sant Isidre, ànimes del purgatori i el del sant Crist.

El mobiliari de l'església: dos confessionaris, cadires i bancs. A la sagristia es destaca un calze de plata i el reliquiari de santa Magdalena de fusta daurada que es venera segons la tradició. També el visitador enumera els llibres que formen l'Arxiu Parroquial com són el llibre de Baptismes, Confirmació, Compliment de la Parròquia (llistes dels que combreguen), Matrimoni i de difunts.

Perruqueria Àngels Estètica

Carrer Cases Noves, 18 - Telèfon 977 65 50 37
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

Depilació · Manicura · Pedicura · Maquillatge
Permanent i Tint de Pestanyes · Ungles de Porcelana
Tractament facials i coporals

■ IMATGES

■ IMATGES PER AL RECORD

FA UNS ANYS ...

Aquesta secció és una porta oberta per mantenir viu el record de les nostres arrels.

A les properes edicions hi podeu participar amb les fotos de racons del poble, de festes i tradicions, actes diversos... que rememorin

moments del passat de la Nou. Comptem amb la vostra col·laboració per enriquir aquest espai.

F. B. V. - La Nou de Gayà (Tarragona).
Centenario de Ntra. Sra. de las Nieves.
Elevación de globos.

J. B. - La Nou de Gayà - Calle Nueva - 19

■ IMATGES PER AL RECORD

FOTOGRAFIES CEDIDES PER
MARIA JOSEPA ROVIRA I VIRGILI

2

Podeu portar les vostres fotos o postals a l'Ajuntament perquè us les copiïn.

■ EDUCACIÓ

■ ESCOLES

LA REMODELACIÓ DEL
C.E.I.P. LES CODINETES
Pels Mestres del CEIP
les Codinetes

El C.E.I.P. "LES CODINETES" ha inaugurat el 14 de Gener la remodelació de l'escola quedant de la següent manera:

- Tres aules docents.
- Una aula per biblioteca, informàtica i audiovisuals.
- Un despatx.

Cal destacar, l'espaiós i assolellat pati de què disposem, juntament amb un sorral molt adient pel gaudi dels més petits.

La "casa del mestre", contigua al pati de l'escola, fa la funció de menjador i també s'utilitza per fer desdoblaments i classes extraescolars.

L'escola cedeix les instal·lacions a l'A.M.P.A. perquè realitzi aquestes activitats fora de l'horari escolar. Aquest curs s'han fet classes d'informàtica i d'anglès. Durant els mesos de Juliol i Agost també s'organitza l'Escola d'Estiu.

■ ESCOLES

LA ZER "BAIX GAIÀ"

2

L' A.M.P.A. ha subvencionat totes les sortides que s'han fet durant el curs com són.

PARVULARI:

- " TEATRE BARTRINA " a Reus.
- " PARC DE BOMBERS " a Tarragona.
- " MUSEU DEL TREN " a Vilanova i la Geltrú.

PRIMÀRIA:

- " TEATRE " a Tarragona i a Reus.
- " PORT " de Tarragona.
- " CASTELL DE TAMARIT I LA PEDRERA DEL MÈDOL " a Altafulla.
- " COSMOCAIXA " a Barcelona.

A part de les funcions acadèmiques l'escola fa partícips als nens de les tradicions i festes típiques catalanes com són:

- La Castanyada.
- Nadal.
- Carnestoltes.
- La Pasqua.
- Festa de fi de curs.

La ZER "Baix Gaià", a la qual pertanyem, cada dos anys organitza colònies de dos o tres nits de durada. També participa en el projecte d'Escoles Viatgeres, que consisteix en que els alumnes de sisè fan una estada d' una setmana en una comunitat autònoma espanyola , juntament amb altres escoles de l'Estat.

Durant l' estiu de 2006 està prevista la construcció d' una nova aula al recinte escolar i un magatzem per tot el material escolar. També es milloraran les instal·lacions del menjador degut al augment d' alumnes d' aquests darrers anys.

■ A.M.P.A.

COL-LABORACIÓ PER ACONSEGUIR UN OBJECTIU COMÚ Per A.M.P.A.

L'educació de les nenes i els nens, és una competència compartida entre pares, mares i docents. Els dós grups han de treballar de manera activa per aconseguir un objectiu comú: Formar els seus fills i filles.

Cal doncs que hi haguin amplis vincles de cooperació i col·laboració entre aquests dos estaments (escola - família). Es responsabilitat de les AMPAs (Associació de mares i pares d' alumnes), afavorir que aquests vincles es produeixin. La participació de mares i pares és importantíssim, no sols per la col·laboració sinó també per l'exercici dels valors democràtics dins l'escola.

La nostra associació no té cap mena d'ideologia política, oberts, democràtics, i amb un únic objectiu comú: Aconseguir un projecte coherent i eficaç per als infants de La Nou.

Aquest curs 05-06, hem estat treballant activament, per anar millorant dia a dia, us destaquem per exemple :

- Organització Parc Nadal
- Organització d'activitats extra-escolars (anglès i informàtica)
- Subvenció al 100% de les excursions-Gestió de llibres

■ A.M.P.A.

ACTIVITATS DEL CURS 05-06

de text -Activitats de tarda el mes de juny.
- Organització de l'escola d'estiu

Com a tasques de futur -davant el possible creixement del poble, en el què l'escola pensem n'és un pilar fonamental- cal que aquesta pugui disposar d'altres serveis necessaris com poden ser el servei d'acollida matinal, la pròpia gestió del menjador (14 nens fixes el curs 05-06), entre d'altres.

Per acabar volem agrair a tot el poble en general, i a l'Ajuntament de la Nou, però més especialment al seu regidor d'educació en Ricard Rey pel gran treball que està portant a terme, ja que els únics beneficiaris pels que estem treballant amb moltes ganes i esforç són el futur, les nenes i els nens de la nou de Gaià.

■ LLAR D'INFANTS

INAUGURACIÓ DE LA LLAR D'INFANTS LA PALMERA Per l'Equip Educatiu Baobab

LA NOU DE
GAIÀ ESTÀ DE
FESTA!!

El dissabte 14 de gener el poble va inaugurar la nova Llar d'Infants La Palmera.

Des de l'equip educatiu del Baobab volem agrair en aquest sentit la confiança que aquest ajuntament ha dipositat en el nostre treball, posarem tota la il·lusió, coneixements i ganes d'aprendre i d'innovar en aquest projecte.

Es tracta de cobrir les necessitats educatives de la població fins els tres anys en un ambient actiu en el que es desenvolupa la iniciativa i la creativitat, fomentant l'autonomia i l'autoestima i respectant l'evolució de cada infant, ajudant-lo a construir,

en un ambient de llibertat i afecte.

Per tot això, som conscients que la nostra dedicació es completa en gran mesura amb un espai

adequat, que ja el tenim, i amb la dedicació i professionalitat de les persones que dia a dia desenvolupen la seva tasca envers la Llar d'Infants.

Per poder donar resposta als interessos i necessitats dels infants pensem que el centre ha d'estar obert a les famílies i, aquesta interrelació s'ha d'estendre també a les institucions del poble, perquè com a comunitat educativa aconseguirem donar millors solucions al fet educatiu, així com generar millors instruments de prevenció i compensació.

Hem de pensar en la Llar d'infants com una institució dins d'un context, social i cultural concret on la tasca més important és planificar el treball interaccionant amb la població i adaptant-se a la diversitat. Confiam que tots plegats farem el millor servei perquè les famílies participin en la Llar d'Infants municipal la Palmera.

■ LITERATURA

■ ZOO D'EN PITUS D'EN SEBASTIÀ SORRIBES

UNA HISTÒRIA DE 1001 AVENTURES

Per Ferran i Clara Muntaner

Aquest any se celebra el 40è aniversari de la primera edició d' "El Zoo d'en Pitus". I és un clar exemple d'allò que és bo mai no passa mai de moda.

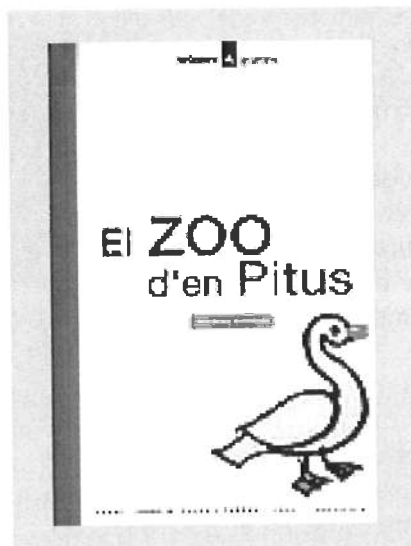
La història se situa en un antic barri de Barcelona on hi ha una colla de nens. Un d'aquests es posa malalt (en Pitus) i la seva família, pobra com tot el barri, no aconsegueix suficients diners per portar en Pitus a l'estranger on un famós metge el pot curar.

Al barri s'hi organitzen tot tipus d'activitats per fer diners, però no es suficient.

Aleshores, la colla pensen en fer un zoo de la seva mesura

"la Caixa"

amb alguns animals ordinaris i altres que no ho són tant (porcs, rates, ànecs, mussols, i un tigre, entre d'altres).

La història parla de les 1001 aventures que han de passar per aconseguir aquest zoo.

Encara que té 40 anys, segueix sent vigent perquè és una mostra de solidaritat, esforç i superació que uns nens mostren per un amic.

Va ser escrit per l'escriptor Sebastià Sorribes. De petit ell vivia entre Sallent i un humil barri de Barcelona. L'èxit dels seus llibres estiba en el coneixement que té dels nois i noies, ja que va ser monitor i mestre.

■ POESIA

■ NOSTÀLGIA PER LA NOU

POEMA DE

ELISA CASABONA

Per Elisa Casabona

NOSTÀLGIA PER LA NOU

On és la Nou?
On és aquell poble
de carrers de terra?
On són les escales de pedra?
On és aquell garrofer gros
on a sota hi havia aquella travessa,
on seien els avis?
On és aquell abeurador
de les mules?
On són aquells carros
que arribaven del tros
amb el "Tom" i la mula?
On està aquell carrer Nou,
on la quitxalla
jugava a matar per les nits
i la gent a la fresca?
On són els dos forns,
d'on sortia olor
de coca amb ceba,
i de mones,
o d'aquelles galetes del Josep?
On és la "cooperativa",
on els dissabtes
s'omplia de gom a gom,
de gent d'aquí i d'allà?
On és aquella carnisseria petiteta
on veies el xai penjat,
potser mai vist a Barcelona?,
i la peixateria,
i l'estanc de l'Antònia?
Tot això feia poble,
Tot això, ja no hi és,
On és la Nou?

En aquest senzill poema,
alguna memòria queda.
Que no es perdin les paraules.
Que no es perdi la Nou.

■ EL BARRI DE LA FORÇA

SABER VIURE LA FESTA MAJOR

Per Josep Antoni Garcia

El barri de la Força era un barri petit format per uns quants carrers on es vivia amb molta il·lusió la Festa Major. En aquesta festa, vinculada amb el patró del poble, es portaven a terme una gran quantitat d'actes públics i de germanor. Un d'ells eren els sopars al carrer. El carrer Sant Roc, la Placeta de les Olles i la Baixada de ca l'Aymar formaven un bonic triangle. Aquí, al començament de la baixada i a l'entrada del carrer Sant Roc, la muntanya del Montseny ens mirava des de dalt. Sant Celoni va poder mantenir el seu nom en català tot i que els capitosts del règim volien que s'escrivís en llengua castellana, San Celedonio (sant romà i fidel soldat de l'emperador Constantí que pertanyia a la primera fornada de nobles patricis que van abraçar la fe cristiana) i celebrava una festa major com calia. Aquesta població, segona capital del Vallès Oriental, encara avui dia lluita rivalitzant amb el gran Granollers per la capitalitat, si més no, d'una possible comarca en el futur, el Baix Montseny.

Sant Celoni sempre ha estat més fidel als costums de la província de Girona que als de Barcelona, que és on pertany, i un exemple d'això és la celebració de sopars populars com els que tenien lloc durant la Festa Major al barri de la Força. Els veïns engalanaven els carrers

amb garlandes i banderetes, als matins la canalla jugava a la Plaça del Bestiar trencant olles de fang penjades als arbres amb els ulls tapats perquè sabien que estaven plenes de caramels, després participaven en la carrera de sacs que

organitzaven els pares, i cap a les dotze del migdia començava la cercavila.

Els cap-grossos ballaven i espantaven els petits, en acabar es duia a terme el ball dels gegants, els comtes del Montseny. La geganta anava vestida de pubilla catalana i duia un cistell amb tota la varietat de flora del Montseny i el gegant portava capa fosca de pany i barret de copa; a la mà portava el pergami amb el títol de comte i senyor del Montseny. Ballaven al so de les gralles a la "Plaza de los Caidos", era un espectacle amb una posada en escena que als celonins no ens agradava gens, ja que en aquesta plaça s'alçava una gran llosa quadrada de marbre amb inscripcions del règim per finalitzar amb "Arriba España".

Un cop arribada la nit les famílies

Ajuntament Sant Celoni 1900

sopaven al carrer sota la llum de la lluna i la mirada incansable del Montseny. Després començava el ball allà mateix amb la ja desapareguda orquestra La Lira. Tots els veïns dels barris propers com el del Pont Trencat, Les Borrelles, Can Virgili, L'avinguda de la Pau i Sant Ponç ens visitaven cap el ressorpó i el ball s'allargava fins a la matinada. Avui dia el barri de La Força ja no existeix, i el fet cultural que era conegut a tots els pobles del voltants ja ha desaparegut. L'esdevenir ha fet que Sant Celoni ja no sigui tant conegut per les seves festes, sinó perquè el Montseny ja ha obtingut el reconeixement de Parc Natural, i el restaurant El Racó de Can Faves marca la pauta de la gastronomia catalana al món des del carrer de Sant Antoni. Per sort la "Plaza de los Caidos" va recuperar el seu nom original que havia estat sempre Plaça dels Comtes del Montseny.

INFORMACIÓ

SALUT

CANNABIS ...

Per Jesús Gómez

El preocupante incremento del consumo de cannabis en edades cada vez más tempranas, me mueve a pensar que podría ser interesante dar información sobre esta droga, bastante más presente entre nosotros de lo que mucha la gente cree. Ahora bien, se me ocurre por un momento, ¿es adecuado dar información sobre una droga? Inmediatamente retiro la duda. Por supuesto, aún siendo conscientes de que algunas personas tienen un miedo reverencial a la información sobre drogas, especialmente si éstas son ilegales; los riesgos, no lo dudamos, proceden de la ignorancia. Cuanto más sepamos, mejor; la información es poder... para decidir. Aunque el inicio en el consumo del cannabis ha bajado a edades adolescentes, en muchas familias las drogas son un tema tabú, a veces aún más que el sexo, entre padres e hijos. Y cuando uno busca información y opiniones, comprende que sigue tratándose de un tema controvertido. Decido echar mano y seguir la senda de "Drogas: + información - riesgos", una publicación del Plan Nacional sobre Drogas, cuyo contenido me ha parecido especialmente atinado.

El cannabis es una planta con cuya resina, hojas y flores se elaboran las sustancias psicoactivas ilegales más consumidas en nuestro medio: el hachis y la marihuana. Su

consumo, como el de la mayoría de las drogas de origen botánico, ha acompañado a la humanidad desde tiempos inmemoriales, siendo empleada con fines religiosos, medicinales y lúdicos, principalmente en determinadas zonas de África y Asia. En Europa, es "redescubierto" para uso fundamentalmente lúdico por escritores y artistas como Baudelaire o Delacroix, integrantes del denominado Club des hachishiens. En los años sesenta se convierte, junto con los alucinógenos, en una de las drogas elegidas por el movimiento hippy.

Su uso, desde luego, está ligado a sus efectos psicoactivos, debidos al THC (tetrahidrocannabinol), y su consumo principal entre nosotros es en forma de hachis, procedente de los cultivos del valle de Ketama en la región del Rif de Marruecos. El hachís se elabora a partir de la resina de la planta hembra, prensada hasta formar una pasta compacta de color marrón, chocolate, y su concentración en THC es superior a la de la marihuana (elaborada a partir de la trituración de flores, hojas y tallos secos), por lo que su toxicidad es mayor. Ambos se

INTANGIBLES & BOOKS

*Antigüedades Modernas
Antiguitats*

Libros Neros • Globos • Art Deco • Bauhaus

www.intangiblesbooks.com

Tel. 977 65 53 54 LA NOU DE GAIÀ

consumen en un cigarrillo liado con tabaco rubio: porro, canuto, peta, joint... Al consumirse fumado, es absorbido fácilmente por los pulmones llegando al cerebro con rapidez y su acción puede durar entre dos y tres horas, produciendo unos efectos psicológicos en los que se entremezclan las reacciones buscadas por el consumidor con respuestas indeseadas: Relajación, desinhibición, hilaridad, sensación de lentitud en el paso del tiempo, somnolencia, alteraciones sensoriales, dificultad para expresarse con claridad, pérdida de memoria y de la capacidad de concentración, entorpecimiento de los procesos de aprendizaje... Entre los efectos fisiológicos, produce aumento del apetito, sequedad de boca, ojos brillantes y enrojecidos, taquicardia, sudoración, somnolencia y descoordinación de movimientos.

Sus riesgos sobre la salud son mucho más importantes de lo que, hasta ahora, generalmente se le

ELS EFECTES DEL CANNABIS I LA SEVA DEPENDÈNCIA

2

ha atribuïdo; es decir, el riesgo real es muy superior al riesgo percibido, especialmente entre los jóvenes, lo que sin duda ha favorecido la extensión de su consumo de un modo alarmante. El THC es muy soluble en aceite por lo que tiende a concentrarse en los tejidos grasos del organismo, como el cerebro, con una vida media de una semana, por lo que a los siete días de su consumo aún se mantiene en el cuerpo el 50% del THC, hecho que favorece su acumulación cuando el consumo es regular. De modo que el consumo diario de hachís ralentiza el funcionamiento psicológico del usuario entorpeciendo, como decíamos, el aprendizaje, la concentración o la memoria, pero también la capacidad de conducir un vehículo, de caminar por un andamio o de tomar decisiones. Pueden darse reacciones de pánico y ansiedad y, en personas predispuestas, desencadenarse trastornos psiquiátricos.

Desde el punto de vista orgánico, frente a una cierta creencia de supuesta benignidad extendida entre los más jóvenes -y que he podido comprobar personalmente en nuestro medio, en diferentes clases de 1º y 2º de ESO de los IES de Torredembarra -, es preciso dejar claro que el cannabis multiplica los riesgos cardiovasculares y respiratorios del tabaco y que

contiene muchos de los cancerígenos del tabaco y en mucha mayor cantidad. El Instituto Británico del Pulmón calcula que tres porros perjudican los pulmones tanto como 20 cigarrillos. Es cierto que, por su lenta eliminación, el síndrome de abstinencia no es tan intenso como el de otras drogas y que no todo el que fuma un porro va a caer en la dependencia. Sin embargo, al menos

un 10 % de todos los que han probado el cannabis acaban teniendo problemas de dependencia y este porcentaje se dispara vertiginosamente al disminuir la edad de inicio de consumo. Quizás valga la pena reseñar, tanto cuando hablamos de drogas legales como el alcohol y el tabaco, como de las ilegales como el cannabis, que consumir una droga no convierte a alguien automáticamente en drogadicto, un término despectivo que deberíamos eliminar de nuestro vocabulario. No todo cabe en el mismo saco; sin embargo, debe

quedar claro que el consumo de drogas aún cuando no haya dependencia no es necesariamente inofensivo; más bien al contrario, somete al consumidor a riesgos, sea por los efectos directos de la droga sobre el organismo; sea por su abuso; sea por el peligro, generalmente creciente, de acabar cayendo en la dependencia. Cuanto más joven es el consumidor, mayores son los riesgos directos sobre el organismo, especialmente si aún no ha concluido su crecimiento, y más fácil la caída en la esclavitud de la dependencia. Hoy se estudia la utilidad terapéutica del cannabis, particularmente para tratar el glaucoma, los vómitos de pacientes de cáncer sometidos a quimioterapia y la pérdida de apetito de enfermos de sida, pero que nadie piense que los médicos vamos a recetar porros. En todo caso, de confirmar las investigaciones una aplicación terapéutica, lo que los médicos recetaríamos serían pastillas, jarabes... compuestos sintéticos derivados de la planta para evitar así los efectos negativos del porro. Eso sí, si se demuestran aplicaciones médicas eficaces de la droga, ningún estigma ni prejuicio social debiera impedir su uso en el arsenal terapéutico, de modo que el paciente que pueda beneficiarse de su uso esté en condiciones de hacerlo sin dificultades.

EL PAPER DEL TURISME A LA NOU

Per Xavi Vila

El turisme té a la Nou el paper d'una activitat econòmica i de desenvolupament que pot comportar molts aspectes positius per al poble.

En els moments que estem vivint, molts pobles han deixat escapar l'oportunitat de créixer i desenvolupar-se sense malmetre ni l'entorn ni la vida del poble. És per això un repte de primera necessitat, fer del turisme de qualitat un dels motors de l'economia del nostre poble.

Un turisme diferenciat d'altres, que posi la Nou en el punt de mira dels visitants tant per la bellesa del poble i de l'entorn com pel respecte i la cura que

els veïns han tingut per preservar-lo.

Per tal que el poble resulti atractiu per un turisme diferent del turisme de masses, hem de crear, tenir un model de poble sostenible, i consolidar infraestructures, equipaments i serveis turístics de qualitat.

No hem d'oblidar que actualment molts pobles i ciutats estan optant pel turisme rural i pel turisme cultural com a dos tipus de turisme que porten riquesa i que preserven el medi.

En aquest sentit, l'existència dels recursos ja existents a la Nou: patrimoni, clima, paisatge, el castell com a equipament cultural, els camins, els jardins del Cercat, el nucli urbà del poble, etc. faciliten molt la tasca d'anar cap a aquest turisme de qualitat que volem.

D'altra banda, històricament, el turisme de la Nou ha estat sobretot un turisme de proximitat, d'estiueig o de segona residència, sobretot procedent de Barcelona, que és fidel al poble i que en valora, com els mateixos veïns, les característiques: la tranquil·litat, les activitats culturals, la qualitat

paisatgística, la identitat i les singularitats, i que creu fermament que són valors a mantenir. El turisme que fins ara ha tingut el poble, així com la bona situació geoestratègica, fan òptima la possibilitat de preservar el que tenim i potenciar-ho encara més.

La ruta dels castells del Baix Gaià és un dels grans actius culturals i turístics de la nostra comarca, dels nostres pobles i del nostre paisatge. La ruta uneix els castells del Baix Gaià mitjançant una àmplia xarxa de camins. Recentment, la ruta s'ha ampliat arribant a la Nou des d'Altafulla, la Pobla de Montornès i la Riera, i tenint continuïtat fins a Vespella. Hi ha hagut una adequació dels camins i s'ha implantat una nova senyalització turística.

Aquesta ruta, però, no és només una ruta de turisme cultural, sinó que es crea amb la intenció que al seu entorn s'hi vinculin diferents activitats econòmiques, i que sigui ampliable i utilitzable, com a "ruta del Baix Gaià", també a altres tipus de turisme com pot ser el natural. El model turístic que es busca és el que vinculi el principal tipus de

INSTAL·LACIONS PERE

◆ Electricitat

◆ Calefacció

◆ Gas

◆ Aigua

◆ Aire condicionat

La Nou de Gaià (Tarragona)

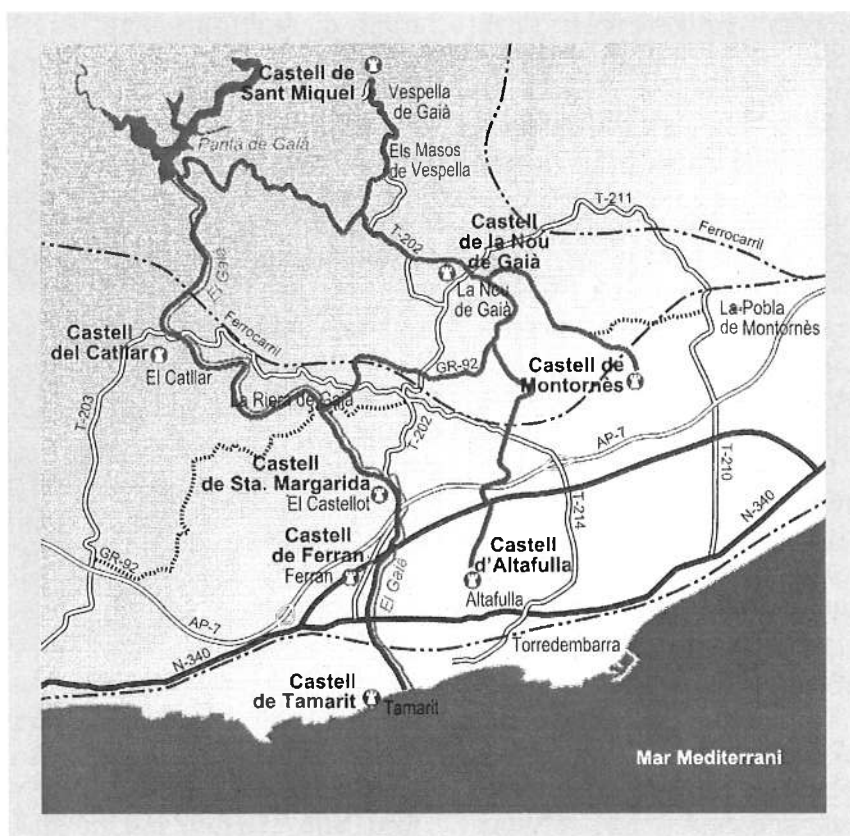
Mòbil: 609 23 53 08

TURISME

UNA ALTERNATIVA AL "SOL I PLATJA"

turisme de la Costa Daurada: el "de sol i platja" amb altres tipus de turisme, no massificat, que troba en els recursos turístics de qualitat el principal atractiu. En aquest sentit, les rutes permeten accedir als pobles en bicicleta o a peu i potencien així el turisme sostenible i respectuós amb el medi.

A més de la promoció de la ruta dels castells del Baix Gaià, actualment des de la Nou també es fa una promoció turística més genèrica, conjuntament amb tots els municipis del Baix Gaià, de tots els pobles i els seus recursos turístics, naturals i culturals. La promoció anomenada "Un passeig pel Baix Gaià", es fa amb nous tríptics informatius que es poden trobar a totes les oficines de turisme i ajuntaments de la zona. A més de la promoció i informació

turística, aquesta és també una promoció cultural, en què els habitants de la zona podem conèixer els atractius dels

pobles veïns i del propi poble. També és, doncs, una invitació perquè coneguem els indrets i el patrimoni del propi poble i dels pobles veïns, a vegades poc coneguts.

Més enllà de les actuacions recents de senyalització turística, i adequació i arranjamet de camins, la Nou fa una aposta, juntament amb els pobles veïns, per a un tipus de desenvolupament sostenible, i de creació de riquesa i

Excavacions
A. Cantón

Treballs amb martell, mlti i camió

Excavacions Antoni Cantón, S.L. - N.I.F. B-43.477.124
Avgda. Catalunya, 58 - Tel. 977 65 52 56
Tels. mòbils 659 83 51 16 - 659 67 20 77
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

■ TURISME

OFERTA COMERCIAL I TURÍSTICA

activitat que tingui en compte els diferents aspectes socials i el creixement equilibrat de les diferents activitats econòmiques.

La Nou aposta per un model socioeconòmic i de desenvolupament que es basi en recursos i sectors propis locals, que generi riquesa en el territori a partir dels propis recursos, que generi més llocs de treball en uns sectors productius més equilibrats i actius. Es tracta doncs d'una estratègia de potenciació dels recursos locals, per aconseguir un desenvolupament més autònom i equitatiu.

Es preveu que ens els propers anys es creï a la Nou una

o f e r t a
comercial i
turística
diferenciada i
de qualitat. Ja
està prevista
l'obertura
d'almenys una
nova botiga, i
hi ha projectes
de construcció
d'allotjaments i
d'un restaurant
que poden oferir
serveis i
equipaments que
complementin
els ja existents.

Actualment, l'activitat econòmica del poble s'ha vist modificada per l'important creixement que està tenint l'activitat de la construcció. Com sabem per experiències properes, aquesta activitat pot comportar beneficis immediats, a curt termini, però en alguns casos acaba suposant un canvi irreversible en el present del poble i una insostenibilitat en el futur.

Per això, malgrat que la construcció hagi reactivat l'economia del poble a curt termini, el model econòmic basat únicament en la construcció és un model que no ens convé com a poble. Per

les característiques d'irregularitat i fluctuació cíclica fan que sigui molt perillós fer dependre l'economia del poble de la construcció. Per evitar la situació de feblesa o fragilitat en què això ens deixaria, i els costos socials de manteniment d'extensions de zones residencials que implicaria la construcció d'habitatges com a activitat principal, o la dificultat d'integració dels nombrosos nous nadius, cal fomentar un equilibri entre les activitats econòmiques, a més d'una activitat moderada de la construcció i dels serveis residencials; cal potenciar i col·laborar amb l'activitat

Fonda Restaurant
RIERA

Mª Dolores Torredadell

DISSABTES NIT OBERT mesos de juliol i agost

- Menjars casolans
- Menú de cap de setmana a 19'50 Euros (tres plats i postres a triar a la carta, pa i vi)
- Sopars tertúlia i exposicions

c/. Sant Antoni, 11 - Tel 977 65 50 57
La Riera de Gaià

■ TURISME

TURISME DE QUALITAT

4

agrícola de qualitat, i amb el desenvolupament dels serveis del poble a fi de crear activitat i fomentar el turisme de qualitat.

L'augment del turisme ha de ser doncs, també, moderat i no massificat. Un turisme que permeti crear activitat econòmica en benefici dels ciutadans de la Nou sense costos massa elevats per al paisatge i la comunitat com els que pot fer pagar una economia massa basada en la construcció.

El turisme, com l'augment moderat de població, pot comportar que augmenti i millorin els serveis públics del poble i incentivar que se'n creïn de privats que, com les botigues, són necessaris.

Tot això s'ha de poder realitzar sense que l'augment de gent a la Nou resti atractiu al poble i al territori. Evidentment, els interessos del turisme han d'estar sempre en equilibri i ser coherents amb la voluntat del poble i dels seus interessos.

Només així la Nou millorarà i mantindrà la seva autenticitat identitària, el seu paisatge, el seu atractiu i la seva qualitat de vida.

■ ESPORTS

■ UN BARÇA TRIOMFANT!

COMENÇA EL CERCLE VIRTUÓS

Per Òscar Martí

Pocs barcelonistes podien imaginar com canviaria la situació del Futbol Club Barcelona fa només 3 temporades enrera. Serà veritat que el Barça és com una Au Fènix que reneix de les cendres?. El club que va deixar Joan Gaspart, president que havia obtingut la majoria en les eleccions per a la successió de J.L Núñez i que representava la línia continuïsta, estava sumit en una gran crisi institucional. Empobrit, havia dilapidat en pocs anys una situació econòmica pròspera, envejada per la majoria dels clubs de futbol del món. Humiliat, havia perdut una de les seves principals estrelles del primer equip de futbol, Figo, que havia estat fitxat pel seu màxim rival esportiu, el R.Madrid de Florentino Pérez, que just acabava d'aterrar a la "casa blanca", amb aires de grandesa per fer un equip replet d'estrelles consagrades. Desorientat, per una erràtica política esportiva, amb fitxatges de joves promeses que no van acabar de reeixir i pels quals s'havien pagat quantitats desorbitades i fitxes astronòmiques.

Aquella temporada l'equip de futbol no s'havia classificat ni tan sols per a la Lliga de Campions. Portava 4 temporades sense guanyar cap títol, una

llarga travessia pel desert. Mentrestant, el màxim rival estava travessant un dels millors moments esportius de la seva història i havia deixat enrere una greu crisi econòmica, gràcies a una salvadora i oportuna requalificació urbanística propiciada per la connivència i aquiescència d'unes administracions controlades per polítics amics i afins als interessos del club de la capital espanyola.

La situació al club blau-grana era insostenible i així es va arribar a unes eleccions en les quals, a diferència de les anteriors, la massa social del club va donar suport a la candidatura que representava un trencament absolut respecte l'anterior etapa. Amb una gran participació, que en reforçava el resultat, va sortir guanyadora àmpliament la candidatura

PALLARÈS
CONSTRUCCIONS

Avgda. Catalunya, 62
43763 La Nou de Gaià
Tel. 977 655 283

jmpallares@consmpallares.com

■ UN BARÇA TRIOMFANT!

EL BARÇA GUANYA LA SEVA DIVUITENA
LLIGA I LA SEGONA DE CAMPIONS

encapçalada per Joan Laporta, i formada per un grup de joves professionals d'èxit en diferents disciplines, desconeguts per a molts i que, en la majoria dels casos, no eren de la "burguesia barcelonina" que havia controlat històricament el club i el país. Una candidatura que havia sabut transmetre il·lusió i la necessitat d'un canvi radical en la política esportiva i en la modernització de l'estructura del club.

Un fitxatge estrella en aquella primera temporada, acompanyat d'altres reforços, havia de ser el gran revulsiu que necessitava un equip desmoralitzat i perdedor, i l'inici del famós cercle virtuós, la retroalimentació dels èxits esportius amb uns majors ingressos econòmics. Finalment Ronaldinho, el jove jugador brasiler del París Saint Germain, va ser el crac escollit que de nou va tornar a il·lusionar l'afició blau-grana. Al seu talent i màgia s'hi ha sumat una gran

personalitat, un lideratge dins i fora del camp, que el converteixen en un ídol proper i amable, que transmet alegria i simpatia. Un jugador que desperta

admiració entre tots els aficionats del futbol, siguin o no del FC Barcelona. El temps dirà, però en Ronaldinho va camí de convertir-se en el més gran jugador que ha tingut mai el FC Barcelona en la seva ja centenària història, i un dels grans jugadors a la història del futbol.

En aquella primera temporada va sorprendre el fitxatge d'un entrenador amb poca experiència, Frank Rijkaard, que havia estat un excel·lent jugador del mític Milan dels anys 90 i que ha acabat sent un dels principals artífexs i una de les claus de l'èxit d'aquest gran equip. A la primera volta, el Barça va ser molt irregular, els resultats no acompanyaven i

només la màgia de Ronaldinho permetia mantenir la fe en el projecte que tot just s'encetava. Una altra vegada l'entrenador era criticat. Es deia que havia vingut a fer un màster a Barcelona (el club sempre havia fitxat tècnics amb currículum), a aprendre, a posar en pràctica els seus coneixements futbolístics, recordant la seva escassa experiència com a entrenador. Aquell any va ser el cinquè consecutiu sense guanyar cap títol, però el cert és que l'afició després de tants anys de sequera, potser per resignació, va mantenir la paciència necessària. Hi va contribuir l'excel·lent segona volta del campionat, després d'un fitxatge urgent d'hivern, Davids, que va aportar equilibri i força al mig del camp. Aquesta segona volta va possibilitar a l'equip classificar-se en una segona meritòria posició i eixugar el

■ UN BARÇA TRIOMFANT!

L'EQUIP DESPERTA ADMIRACIÓ PER LA SEVA APOSTA DECIDIDA PEL JOC D'ATAC

desavantatge de 18 punts que li treia el R.Madrid, que finalment va quedar per sota a la classificació. La lliga la va guanyar el València però ja llavors s'albirava l'inici d'un cicle triomfant per al Barça, com així ha estat.

A la temporada següent el Barça, per fi, va guanyar clarament la Lliga i enguany, tres títols més: la Supercopa espanyola, la Lliga i, per segona vegada a la seva història, la sempre anhelada Champions League. I el que és millor, el seu brillant joc l'ha convertit en un referent del futbol actual, admirat i reconegut pels professionals d'aquest esport, per la seva decidida aposta per l'espectacle i el joc ofensiu. Ha rellevat el recordat Dream Team de Cruïff, ha recuperat l'orgull dels seus fidels seguidors i la simpatia de molts aficionats al futbol neutrals. El cercle virtuós s'ha posat en marxa. Els ingressos en aquesta etapa han augmentat més que en cap altre club de futbol. S'ha passat d'uns ingressos de 120 milions d'Euros als 240 d'aquesta temporada passada i a la vinent el pressupost arribarà a gairebé 300 milions d'Euros, cinquanta mil milions de les antigues pessetes. El nombre de socis ha crescut considerablement fins arribar als 140.000. Ara el Barça ja obté beneficis en la seva

activitat ordinària o corrent (aquesta temporada es parla d'uns 10 ó 15 milions d'euros) i el deute heretat de l'anterior etapa disminueix any rere any. El Barça en 3 anys torna a estar allí on li correspon per la seva història i grandesa, entre l'elit del futbol mundial, entre els millors.

El 0-3 al Santiago Bernabéu

Un dels moments més àlgids de la temporada, que va deixar clara la supremacia incontestable del FC Barcelona a la Lliga espanyola, va ser el partit que el Barça va jugar al camp del seu màxim rival, el R.Madrid. Arribava el Barcelona freqüent a freqüent a la classificació en aquell mes de novembre, després d'un inici de temporada irregular. El derbi per antonomàsia del futbol espanyol és sempre un partit diferent, on no importa massa la situació esportiva en què es troben els dos equips. Però aviat es va veure que el Barça sortia al camp amb ganes de demostrar qui era actualment el millor. Eto'o, el davanter camerunès que havia militat al R. Madrid,

millor jugador d'Àfrica i màxim goleador de la Lliga, va marcar el primer gol després d'una ràpida jugada conduïda per l'argentí Messi, perla del planter i gran revelació d'enguany. A la segona part, el Barça va carregar el joc a la banda esquerra on Ronaldinho, el més gran de tots, va meravellar amb dos dels millors gols que s'han vist aquesta temporada. L'afició del R.Madrid, esportivament i resignadament, va reconèixer amb aplaudiments històrics el millor futbol del crac brasiler i del Barça, que, com ho havia fet l'any 74 amb Cruïff de jugador, va guanyar amb autoritat i golejant al Santiago Bernabéu.

La final de París

Amb la lliga a la butxaca, el Barça arribava a la final de la competició de clubs més gran del futbol europeu, la Champions League, 14 anys més tard d'haver-ne

■ EL BARÇA TRIOMFANT I

EL FUTBOL S'HA CONVERTIT
AMB UN GRAN ESPECTACLE

4

guanyat la primera al mític estadi londinenc de Wembley. La Champions era el principal objectiu de la temporada. La trajectòria de l'equip havia estat immaculada. No havia perdut cap partit, havia eliminat dos dels màxims favorits, els poderosos Chelsea i Milan, i ja només li faltava fer l'últim pas, però el més difícil: guanyar la final contra l'equip anglès de l'Arsenal d'Henry. L'afició barcelonista, tot i les decepcions històriques d'altres finals, confiava plenament en l'equip i mostrava lògicament el seu entusiasme i expectació. Setanta mil socis blau-granes havien sol·licitat les 21000 entrades que havien estat assignades a cadascun dels clubs per l'UEFA. Tanta era l'expectació que a la revenda es pagaven xifres astronòmiques que superaven els 2000 euros l'entrada.

París va presenciar com les dues aficions inundaven els llocs més

emblemàtics de la capital i vivien pacíficament. L'escenari era el magnífic i modern Stade de France a Saint Denis, al nord de la ciutat. Tot estava a punt per poder gaudir d'una magnífica nit de futbol, on només un dels dos equips s'emportaria la copa. La final no va decebre en emoció i tensió. L'Arsenal es va avançar amb un gol de cap en treure una falta

inexistent a la primera part on un Barça inusual no acabava de trobar el seu admirat joc. Rikjaard va sorprendre a tothom deixant a la banqueta els cervells del Barça i va posar el discutit Van Bommel per reforçar defensivament l'equip. Eto'o, descol·locat a la banda, per frenar les incursions del lateral anglès i en Ronaldinho de davanter centre. L'Arsenal s'havia quedat amb 10 jugadors després de l'expulsió del seu

Belletti, que acabaria marcant el gol definitiu, i Larsson. Els minuts

passaven però el gol no arribava. L'afició blau-grana no defallia i continuava animant. Se sabia millor. Valdés, amb grans intervencions, va evitar el segon gol de l'Arsenal i, finalment, a menys de 15 minuts de la fi del partit, una triangulació entre Iniesta, Larsson i Eto'o va trobar una esclatxa a l'aferrada defensa anglesa i, per fi, la pilota va acabar al fons de les malles. Una explosió d'alegria va recórrer la grada blau-grana, que estava situada just darrere la porteria on va marcar el camerunès, que posteriorment va ser elegit el jugador més decisiu de la final. Però el millor estava per arribar, i quan encara els aficionats barcelonistes celebraven el gol que empatava el partit, una altra vegada una passada del suec Larsson a l'interior de l'àrea va possibilitar que Belletti, el lateral

ELECTRICITAT - FONTANERIA

Joan Martí Gallofré

Jaume I. 2° · D · Tel. 977 65 52 87

43763 La Nou de Gaià

■ EL BARÇA TRIOMFANT !

**RONALDINHO,
EL MILLOR
JUGADOR**

brasiler que no havia fet cap gol durant la temporada, marqués el gol decisiu. Un gol que serà recordat per l'afició blau-grana i que entra a la història del club. Havien passat més de 70 minuts de partit però al Barça només n'hi havia calgut 4 per capgirar el marcador. El partit estava vist per sentència. D'aquí al final, el Barça va controlar la pilota per ja no perdre-la. La segona Copa d'Europa en el cinquantenari de la competició s'havia fet esperar i l'alegria de tota l'afició blau-grana estava més que justificada. Com va titular el prestigiós diari esportiu francès, l'Équipe, impulsor de la competició, el futbol començava a fer justícia al Barça que tant havia donat a aquest esport.

Any gloriós per al futbol català.

A part dels èxits blau-granes, la temporada també serà recordada pels seguidors del RCD Espanyol, que malgrat patir fins l'últim sospir per mantenir la categoria, van guanyar la Copa del Rei contra el Saragossa. Pels aficionats del Nàstic i tarragonins en general, que han vist com el club grana tornava a la màxima categoria després de 56 anys de no ser-hi. I també pels nouencs, ja que l'equip de futbol ha quedat segon a la classificació i puja a la segona categoria regional.

■ L'AJUNTAMENT INFORMA

RESUM DELS PLENS

Ple extraordinari del 23 de desembre de 2005

S'acorda de l'adjudicació definitiva del Casal Municipal. Adjudicació que recau en el Sr. Enric Rafí.

Ple ordinari del 13 de gener de 2006-07-05

L'ordre del dia, a banda de temes diversos relatius a l'activitat habitual del municipi, acorda l'aprovació del contracte administratiu per la gestió de la llar d'infants municipal que recau en l'empresa BAOBAB de Tarragona.

Ple extraordinari del 10 de Febrer de 2006

Aprovació de la denominació dels tres vials del Pla Parcial La Sitjeta: Carrer La Glorietta; Carrer La Sitjeta i Carrer Camí de Rubials.

Aprovació del projecte d'arranjament del sostre del Casal Municipal.

Aprovació del conveni regulador de les aportacions econòmiques derivades de les obres de soterrament dels contenidors de residus.

**TELÈFONS
D'INTERÈS**

AJUNTAMENT DE LA NOU
977 655257

CONSULTORI MÈDIC
977 655710

COL·LEGI PÚBLIC CODINETES
977 655390

CASAL MUNICIPAL
977 655564

FARMÀCIA
977 655515

CAP TORREDEMBARRA
977 643809

EMERGÈNCIES 112

BOMBERS 085

MOSSOS D'ESQUADRA
977 635300

GUÀRDIA
CIVIL TORREDEMBARRA
977 64 6005

HOSPITAL
SANT PAU I SANTA TECLA
977 259900

AMBULÀNCIES SANT PATRICI
977 555333

FECSA-ENHER
Atenció al client:
977 507750
Avaries:
900 770077

OFICINA CORREUS
TORREDEMBARRA
977 640528

ATENCIÓ CIUTADANA
012

■ MOVIMENTS DEMOGRÀFICS

BODES, NAIXEMENTS I DEFUNCIONS

Matrimonis 1r Semestre 2006. La Nou de Gaià

DAVID MENDEZ CAMPO LAURA PALLARES CEREZUELA	22-04-2006	ESGLÉSIA LA NOU DE GAIÀ
MIGUEL MOMPTEL VILLARROYA ESTRELLA ZAMBRANO RAMOS	22-07-2006	TORREDEMBARRA

Naixements 1r Semestre 2006. La Nou de Gaià

MAR MOLINA POMARES	21-04-2006	HOSP. SANT PAU I SANTA TECLA
--------------------	------------	---------------------------------

Defuncions 1r Semestre 2006. La Nou de Gaià

MIGUEL MOMPTEL BONO	04-03-2006	ALCORISA (TEROL)
JOSEP ALARI REVERTER	12-04-2006	LA NOU DE GAIÀ
GENOVEVA FIGUERAS SANROMÀ	03-04-2005	TORREDEMBARRA
ROBERT MARTÇÍ MARQUES	29-07-2006	LA NOU DE GAIÀ

Amb els més petits hi tenim les atencions més grans...

Aquesta és la tasca del teu Consell Comarcal. Donar suport a tots els veïns del Tarragonès i arribar allí on els municipis tot sols no ho poden fer .

Per això, amb els més petits hi tenim les atencions més grans i amb tots plegats sumem forces.

*Des del Consell Comarcal del Tarragonès
cada dia treballem amb tu*

CONSELL COMARCAL DEL TARRAGONÈS

Carrer de les Coques, 3 - 43003 TARRAGONA - Tel. 977 244 500 - Fax. 977 244 513

F. B. V. La Nou de Gayà (Tarragona).
Centenario de Ntra. Sra. de las Nieves.
Elevación de globos.

F. B. V. 112. La Nou de Gayà (Tarragona).
Monumento de Ntra. Sra. de las Nieves.

LA NOU DE GAIÀ 1920 - 1930

F. B. — La Nou de Gayà — Calle Nueva 10

ASCENS A SEGONA

Temporada 2005 - 2006

**Carles Vives, Jordi Cortés, Marc Cañellas, Pere Giner, Jordi Calvet, Jordi Salas, Pere Escartín, Jordi Fortuny, Albert Fortuny, David Fortuny, Pere M. Sanromà
Antoni Virgili, Jordi Serrano, Joan Cama, Xavi Infantes, Sergi Infantes, Kike López, Toni Rodríguez, Carles Rovira
(Roger Cañellas, Lluís Giner, Hector Caro, Manel Gordillo, Isaac Fortuny, Jordi Virgili)**